IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/1688

z dne 8. oktobra 2019

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija je 13. avgusta 2018 v skladu s členom 5 Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (v nadaljnjem besedilu: zadevne države) v Unijo. Obvestilo o začetku je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]).

(2) Komisija je začela preiskavo na podlagi pritožbe, ki jo je 29. junija 2018 vložilo združenje Fertilizers Europe (v nadaljnjem besedilu: pritožnik) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo več kot 50 % celotne proizvodnje mešanic sečnine in amonijevega nitrata v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze o dampingu in znatni škodi, ki je zato nastala, kar je zadostovalo za začetek preiskave.

1.2 Registracija

(3) Komisija je v obdobju predhodnega razkritja in v skladu s členom 14(5a) osnovne uredbe z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/455 ([3]). Registracija uvoza je prenehala z začetkom veljavnosti začasnih ukrepov iz naslednje uvodne izjave.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike. UL C 284, 13.8.2018, str. 9.
([3]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/455 z dne 20. marca 2019 o uvedbi obvezne registracije za uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike uvedla registracijo uvoza zadevnega izdelka (UL L 79, 21.3.2019, str. 9).

1.3 **Začasni ukrepi**

(4) Komisija je 12. aprila 2019 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/576 ([4]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (v nadaljnjem besedilu: ZDA) v Unijo.

(5) Kot je navedeno v uvodni izjavi (26) začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. julija 2017 do 30. junija 2018 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP), proučitev trendov, pomembnih za oceno škode, pa je zajemala obdobje od 1. januarja 2015 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.4 **Nadaljnji postopek**

(6) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so pritožniki, proizvajalec Unije OCI Nitrogen B.V. (v nadaljnjem besedilu: družba OCI Nitrogen), več združenj, ki zastopajo interese uporabnikov in drugih gospodarskih subjektov, štirje sodelujoči proizvajalci izvozniki in vlada Ruske federacije (v nadaljnjem besedilu: ruska vlada) predložili pisna stališča o začasnih ugotovitvah.

(7) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Zaslišani so bili pritožnik, vzorčena proizvajalca Unije družbi AB Achema in Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA, vzorčeni proizvajalec Unije družba OCI Nitrogen, več združenj, ki zastopajo interese uporabnikov in drugih gospodarskih subjektov, nekaj njihovih članov in štirje sodelujoči proizvajalci izvozniki. Poleg tega je na zahtevo enega od ruskih proizvajalcev izvoznikov, tj. družbe Eurochem, potekalo zaslišanje pred pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih. Priporočila, ki jih je pooblaščenec za zaslišanje podal med navedenim zaslišanjem, so zajeta v tej uredbi. Komisija je 27. maja 2019 ruskim proizvajalcem izvoznikom poslala dodatno razkritje z njihovimi ustreznimi izračuni nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen.

(8) Komisija je nadaljevala zbiranje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve. V primeru nekaterih proizvajalcev izvoznikov, pri katerih so bile sprejete nekatere zahteve za prilagoditve izračunov stopnje dampinga ali so bila potrebna dodatna pojasnila za posamezne družbe, so bila zadevnim stranem v pisni obliki zagotovljena dodatna razkritja. Komisija je proučila pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in jih po potrebi obravnavala v razkritjih za posamezne družbe.

(9) V členu 2(1) začasne uredbe je določeno, da je treba pisne pripombe k začasni uredbi predložiti v 15 koledarskih dneh od datuma začetka veljavnosti navedene uredbe. Družba Eurochem je 24. junija 2019 poslala dodatne pisne pripombe v zvezi z naslednjimi točkami: (i) izračunom prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov (v nadaljnjem besedilu: PSA-stroški) družb enega od proizvajalcev, (ii) pravno podlago in izračuni prilagoditve cene plina, (iii) uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe in (iv) dodatnim razkritjem iz uvodne izjave (7). Družba Acron je 21. in 28. junija 2019 poslala dodatne pisne pripombe v zvezi z dodatnim razkritjem z dne 27. maja 2019 in točnostjo izračuna začasne protidampinške stopnje. Pripombe v navedenih predložitvah so bile v skladu z drugo alineo točke 7 obvestila o začetku te preiskave za dokončno razkritje analizirane le, če so se nanašale na dodatno razkritje, ki je bilo družbam predloženo 27. maja 2019. Vlada Združenih držav Amerike je 8. julija 2019 predložila pisne pripombe glede začasnega razkritja. Skupaj z dokončnim razkritjem je Komisija vse zainteresirane strani pozvala, naj ponovno predložijo vse pripombe, ki niso bile podane v rokih iz začasne uredbe, obvestila o začetku ali katere koli nadaljnje izmenjave s Komisijo v zvezi s to zadevo, če je po njihovem mnenju to primerno glede na dokončno razkritje. Komisija je proučila vsa stališča, ki so jih zainteresirane strani pravočasno predložile kot pripombe v zvezi z dokončnim razkritjem, vključno s pripombami, ki so sledile dodatnemu dokončnemu razkritju ruskim proizvajalcem izvoznikom 6. avgusta 2019.

([4]) IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/576 z dne 10. aprila 2019 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (UL L 100, 11.4.2019, str. 7).

(10) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o ključnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike v Unijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju. Prejete so bile pripombe vseh sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, tj. združenja Fertilizers Europe, skupine Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A. (v nadaljnjem besedilu: Grupa Azoty), združenj uporabnikov AGPB ter IFA, vlade Združenih držav Amerike in ruske vlade. Družbi Eurochem, družbi Acron in ruski vladi je bilo odobreno zaslišanje s službami Komisije, poleg tega pa sta družbi Eurochem in MHTL zaprosili za posredovanje pooblaščenca za zaslišanje v trgovinskih postopkih. 23. julija 2019 sta imeli obe strani zaslišanje v navzočnosti pooblaščenca za zaslišanje.

(11) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, vključno z zapoznelimi stališči za začasno razkritje, kot je navedeno v uvodni izjavi (9), so bile proučene in po potrebi upoštevane v tej uredbi.

1.5 **Vzorčenje**

(12) Po začasnem razkritju je več strani podalo pripombe v zvezi z vzorcem proizvajalcev Unije. Vzorec se zaradi teh pripomb ni spremenil. Pripombe so zaradi svoje narave obravnavane v oddelkih 4 in 5 v nadaljevanju.

(13) Ker glede vzorčenja ni bilo drugih pripomb, so bile uvodne izjave (9) do (19) začasne uredbe potrjene.

1.6 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(14) Ker glede obdobja preiskave in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava (26) začasne uredbe potrjena.

2. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**

2.1 **Trditve v zvezi z obsegom izdelka**

(15) Komisija je na zahtevo proizvajalcev Unije skupine Grupa Azoty in družbe Agropolychim pojasnila, da sta trditev iz uvodne izjave (33) začasne uredbe podala oba. Potrdila je tudi, da obseg izdelka v preiskavi vključuje mešanice sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini, ki lahko vsebuje dodatke, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN 3102 80 00.

(16) Po dokončnem razkritju so združenje Fertilizers Europe, skupina Grupa Azoty in družba Agropolychim izrazili zaskrbljenost, da bi lahko Komisija z navedbo oznake KN 3102 80 00 nenamerno povzročila uvoz zadevnega izdelka pod oznakama KN 3102 90 in 3105 51 v izogib dajatvam. Komisija ugotavlja, da opredelitev izdelka, ki so jo zagotovili pritožniki, natančno odraža poimenovanje blaga pod oznako KN 3102 80 00 in da se lahko zato uvoz zadevnega izdelka za carinske namene uvrsti le pod navedeno carinsko oznako. Deklariranje pod katero koli drugo oznako KN bi pomenila goljufijo.

2.2 **Sklep**

(17) Ker glede obsega izdelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav (27) do (34) začasne uredbe, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi (15).

3. **DAMPING**

3.1 **Rusija**

3.1.1 *Proizvajalci izvozniki*

(18) Ker glede opisa ruskih proizvajalcev izvoznikov in njihovih distribucijskih verig ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (35) do (37) začasne uredbe.

3.1.2 *Normalna vrednost*

(19) Podrobni podatki za izračun normalne vrednosti so navedeni v uvodnih izjavah (38) do (61) začasne uredbe.

(20) Pripombe glede izračuna normalne vrednosti so predložili ruska vlada in oba ruska proizvajalca izvoznika. Zaradi večje jasnosti so trditve glede metodologije izračuna normalne vrednosti iz uvodnih izjav (38) do (41), (43) do (48), (50) in (51) začasne uredbe ter vprašanje prilagoditve stroškov za zemeljski plin iz uvodnih izjav (52) do (60) začasne uredbe obravnavane ločeno.

(21) Kar zadeva metodologijo izračuna normalne vrednosti, sta oba ruska proizvajalca za prodajo prek domačih trgovcev zahtevala dodatne prilagoditve pri konstruiranju domače cene franko tovarna. Družba Eurochem je ponovila svojo trditev, da bi bilo treba odšteti PSA-stroške domačega trgovca. Poleg tega je po začasnem razkritju trdila, da bi bilo treba odšteti tudi dobiček domačega trgovca. Družba Acron je zahtevala odbitek stroškov prevoza in manipulativnih stroškov za distribucijsko verigo, kadar se blago fizično preseli v skladišče povezanega domačega trgovca.

(22) Komisija je za namene izračuna domače cene franko tovarna in v skladu s členom 2(1) osnovne uredbe domače proizvajalce in domače trgovce štela za enotne gospodarske subjekte. Zato cena ni prilagojena glede na PSA-stroške in dobiček trgovca. Prav tako ni prilagojena glede na stroške, ki so nastali med proizvodnim obratom in skladiščem družbe, tudi če gre za skladišče povezanega trgovca – saj se družba odloči, ali se blago odpremi neposredno strankam ali najprej v skladišče povezanega trgovca. Zato so bili zahtevki za navedene prilagoditve domačih cen zavrnjeni.

(23) Družba Acron je po dokončnem razkritju ponovila svojo trditev v zvezi z odbitkom stroškov prevoza in manipulativnih stroškov, povezanih s prevozom blaga med proizvodnim obratom in skladiščem povezanega domačega trgovca. Družba je dodala dodatno trditev v zvezi z odbitkom PSA-stroškov ter dobičkom povezanega domačega trgovca. Vendar niso bili predloženi nobeni novi dokazi ali argumenti, ki bi spremenili sklep Komisije iz uvodne izjave (22) za posamezne gospodarske subjekte na domačem trgu.

(24) Kljub temu je v zvezi s stroški, povezanimi s prevozom blaga med proizvodnim obratom in skladiščem povezanega domačega trgovca, družba Acron dodatno opozorila, da se ti stroški niso odšteli od domače cene, zato se tudi ne bi smeli odšteti od PSA-stroškov, uporabljenih za izračun normalne vrednosti.

(25) Ta trditev družbe je bila sprejeta. Komisija je ponovno izračunala normalno vrednost za družbo Acron in tako povečala PSA-stroške družbe v skladu z zahtevami. Vendar so kljub povečanju PSA-stroškov vse domače transakcije družbe Acron ostale dobičkonosne in zato se stopnja dampinga ni spremenila. Popravek zadevnega izračuna je bil družbi Acron razkrit med dodatnim dokončnim razkritjem.

(26) Poleg tega sta oba ruska proizvajalca izvoznika trdila, da primerjava normalne vrednosti in izvozne cene ni bila izvedena na isti ravni trgovanja, saj se domači povezani trgovci obravnavajo kot enotni gospodarski subjekti, zato se njihovi PSA-stroški in dobiček ne odštejejo od domače cene, medtem ko se povezani trgovci v tretjih državah ali v EU ne obravnavajo kot enotni gospodarski subjekti in se zato izvedejo prilagoditve cen.

(27) Ta trditev se zavrne. Komisija najprej ugotavlja, da se trditev ne nanaša na prilagoditev ravni trgovanja. Obe družbi dejansko izpodbijata določitev normalne vrednosti in izvozne cene. Komisija ugotavlja, da se za ustrezno upoštevanje cene, ki se je plačevala ali se plačuje na domačem trgu, pri določitvi normalne vrednosti PSA-stroški in dobički povezanih domačih trgovcev ne odštejejo. Prav tako je treba za določitev zanesljive izvozne cene na ravni meja Unije v primeru vmesnih trgovcev, povezanih s proizvajalci izvozniki, izvozno ceno konstruirati na podlagi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič prodani naprej neodvisnemu kupcu v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe, ki tudi določa, da je treba odšteti vse stroške, nastale med uvozom in nadaljnjo prodajo, vključno s PSA-stroški, in dobiček povezanih trgovcev.

(28) Družba Eurochem je predložila dodatno trditev glede ravni PSA-stroškov enega od svojih proizvajalcev, ki je bila uporabljena v izračunu normalne vrednosti.

(29) Kar zadeva tega proizvajalca, je Komisija v svojem začasnem izračunu uporabila prvotno raven domačih PSA-stroškov, kakor jo je proizvajalec navedel v izpolnjenem vprašalniku. Med preverjanjem na kraju samem se je upoštevala drugačna razporeditev nekaterih splošnih stroškov, za nadaljnjo obravnavo pa je bila zbrana alternativna različica razporeditve PSA-stroškov. Vendar je Komisija začasno odločila, da prvotni odgovor družbe in razporeditev PSA-stroškov med domačo prodajo in izvozom natančneje izražata razdelitev stroškov.

(30) V svojih pripombah k začasnemu in dokončnemu razkritju je družba Eurochem predložila dodatne dokaze, da je treba PSA-stroške pripisati ne le domači prodaji, ampak tudi izvozu. Ker so ti dokazi pokazali, da ti stroški dejansko niso povezani le z domačo prodajo, je Komisija sprejela to trditev in ustrezno prilagodila stopnjo dampinga. Popravek zadevnega izračuna je bil družbi Eurochem razkrit kot del dodatnega dokončnega razkritja.

(31) Po dokončnem razkritju je družba Acron predložila dodatno trditev v zvezi z izračunom normalne vrednosti. Družba je trdila, da se v njenem primeru domače cene ne bi smele uporabiti pri izračunu normalne vrednosti, saj niso bile uporabljene v običajnem poteku trgovine.

(32) Prvič, zdi se, da temelji trditev družbe Acron na napačnem razumevanju tega, kar je storila Komisija. Komisija za izračun normalne vrednosti ni uporabila domače prodaje zadevne družbe, temveč je normalno vrednost konstruirala v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe, saj domača prodaja ni bila reprezentativna v smislu obsega. Vendar so se po odločitvi odbora STO ([5]) v zvezi s tem pri konstruiranju normalne vrednosti uporabili PSA-stroški in dobiček od domačih transakcij, opravljenih v običajnem poteku trgovine. Za domačo prodajo se je v nasprotju z izjavo družbe štelo, da je bila opravljena v običajnem poteku trgovine, saj je bila dobičkonosna. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(33) Kar zadeva prilagoditev stroškov za zemeljski plin, so ruska vlada in ruska proizvajalca izvoznika ponovili svoje prejšnje pripombe in trditve glede:

(a) nezdružljivosti izvedene prilagoditve stroškov s pravili STO;

(b) neobstoja izkrivljanj cene zemeljskega plina v Rusiji. Po navedbah zainteresiranih strani cena zemeljskega plina v Rusiji izraža običajne tržne razmere;

(c) napačne metodologije pri prilagoditvi, saj bi bilo treba po mnenju zainteresiranih strani prilagoditev, če sploh, uporabiti le za ceno plina brez povezanih stroškov prevoza in z drugačnim izračunom pribitka za dodatne stroške;

(d) uporabe prilagoditve tudi za nakupe pri domačih dobaviteljih, neodvisnih od Gazproma;

(e) ustreznosti cene pri Waidhausu kot referenčnega merila, uporabljenega za prilagoditev.

(34) Komisija je v odgovor na prvo trditev opozorila, da je odbor STO v sporu med Rusijo in Ukrajino ([6]), na katerega se sklicujejo zainteresirane strani, zavrnil prilagoditev cene plina, ki jo je izvedla Ukrajina. Odbor je menil, da ukrajinski organi niso zagotovili ustrezne podlage za utemeljitev odločitve o zavrnitvi domače cene plina v Rusiji in niso izvedli zadostnih prilagoditev za zagotovitev, da nadomestna cena plina izraža stroške v Rusiji. Zato glavna kršitev, ki jo je ugotovil odbor, ni vsebinska, temveč postopkovna. Povedano drugače, odbor ni zavrnil možnosti, da se uporabi prilagoditev stroškov plina, temveč je menil, da Ukrajina te zavrnitve v zadevnem primeru ni dovolj utemeljila. Zato se zdi, da trditve v zvezi z zadevo STO niso pomembne za to preiskavo.

(35) Zainteresirane strani so se sklicevale tudi na odločitev Pritožbenega organa v zadevi Evropska unija – Protidampinški ukrepi na uvoz biodizla iz Argentine (DS473). To sklicevanje je napačno. Prvič, Komisija je ugotovila, da se dejanske okoliščine, ki so privedle do spora v zadevi DS473, razlikujejo od dejanskih okoliščin v zadevnem primeru. Dejansko je Komisija v zadevi Biodizel iz Argentine stroške domačih surovin prilagodila zaradi različnih izvoznih dajatev, ki se uporabljajo za surovine in biodizel. V zadevnem primeru je sklenila, da je država stroške plina izkrivljala iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi (36) v nadaljevanju (udeležba države pri določanju cene plina v Rusiji v bistvu ni omejena na obstoj izvozne dajatve, ampak je bolj prevladujoča). Komisija je opozorila, da je bila tudi v skladu z ugotovitvijo Splošnega sodišča prilagoditev, ki jo je Komisija izvedla v zadevi Biodizel, nezakonita in izvedena v okoliščinah, drugačnih od okoliščin, ki prevladujejo v Rusiji na trgu plina ter za katere je zadevno sodišče ugotovilo, da je bila prilagoditev cene plina upravičena. Zato je Splošno sodišče v zadevi T-111/14, Unitec Bio/Svet, v točkah 49 in 50 ugotovilo: *„(49) Glede tega je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točki 44 sodbe z dne 7. februarja 2013, Acron in*

([5]) DS337 Evropske skupnosti – protidampinški ukrep na gojenega lososa iz Norveške.
([6]) DS493 – Ukrajina – Protidampinški ukrepi na uvoz amonijevega nitrata.

Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), menilo, da je na ceno proizvodnje zadevnega izdelka, ker je bil zemeljski plin v skladu z rusko ureditvijo zadevnim proizvajalcem-izvoznikom nujno dobavljen po zelo nizki ceni, v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, vplivalo izkrivljanje na ruskem notranjem trgu glede cene plina, saj ta cena ni bila posledica tržnih silnic. Menilo je torej, da sta instituciji lahko pravilno ugotovili, da ni bilo mogoče šteti, da je eden od elementov v evidencah tožečih strank v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, razumen, in da ga je bilo zato treba prilagoditi z uporabo drugih virov iz trgov, ki so po njunem mnenju bolj reprezentativni. (50) Vendar kot tožeča stranka pravilno trdi, drugače kot v okoliščinah, obravnavanih v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. februarja 2013, Acron in Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), iz spisa ni razvidno, da so bile cene glavnih surovin v Argentini neposredno regulirane. Sistem DID, ki ga obravnavata instituciji, je namreč zgolj določal izvozne davke z različnimi stopnjami za glavne surovine in biodizel.“

(36) Ne glede na dodatne trditve zainteresiranih strani obstajajo nekatera nesporna dejstva, ki so podlaga za sklep Komisije, da je trg zemeljskega plina v Rusiji izkrivljen (glej uvodno izjavo (53) začasne uredbe). To so zlasti (i) dejstvo, da ruska država regulira najvišjo domačo ceno zemeljskega plina za Gazprom, ki je še vedno daleč največji proizvajalec in prodajalec zemeljskega plina v Rusiji in lastnik plinovodov, (ii) obstoj izvozne dajatve v višini 30 % na plin, (iii) dejstvo, da ruska država regulira tarife za prevoz, cene storitev logistične podpore ter pristojbine za dobavo in storitve ter (iv) dejstvo, da cene zemeljskega plina v Rusiji ureja država prek zveznih zakonov in da temeljijo na ciljih politike.

(37) Kar zadeva točko (iv) zgoraj, se domača cena, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi (215) začasne uredbe, določi z uporabo formule za izračun cene plina ali z indeksacijo, pri čemer indeks, ki se uporabi, redno objavlja rusko ministrstvo za gospodarski razvoj v napovedi socialno-ekonomskega razvoja. V istem dokumentu je navedeno ([7]), da se za omejitev rasti cene plina predlaga optimizacija naložbenega programa Gazproma, za spodbujanje rasti porabe plina v Rusiji pa se bo razvil in izvedel mehanizem za obvezno širitev zmogljivosti enotnega sistema oskrbe s plinom, v skladu s katerim bo moral Gazprom prednostno zagotoviti ustrezne naložbe. V napovedi je omenjena tudi potreba po uvedbi različnih načinov razporeditve stroškov prevoza med domačo prodajo in izvozom pri določanju tarif za prevoz.

(38) Poleg tega trditve, da domača cena, ki jo regulira ruska država, zajema stroške Gazproma, ni bilo mogoče preveriti zaradi nesodelovanja ruske vlade v tem postopku. Trditve, ki so jih predložili ruski proizvajalci izvozniki (v t. i. poročilu družbe Brattle) temeljijo na ocenah skupnih stroškov Gazproma, ne na dejanskih podatkih. Ruski proizvajalci izvozniki so trdili tudi, da je dobičkonosen še en ruski proizvajalec, ki ima samo domačo prodajo in podobno raven domačih cen kot Gazprom, pri čemer ni upoštevano dejstvo, da imata družbi morda popolnoma različno raven in strukturo stroškov.

(39) V odgovor na tretjo trditev je treba opozoriti, da se z referenčno vrednostjo nadomestijo le stroški surovin. Komisija je v sedanji metodologiji stroške prevoza od meje Unije nazaj do ruskega dobavitelja plina izračunala na podlagi ocen. Vendar kadar je to mogoče, stroški prevoza v Rusiji od dobavitelja plina do proizvajalcev izvoznikov in vsi drugi dodatni stroški temeljijo na dejanskih podatkih, kakor jih predložijo proizvajalci izvozniki. Kot je navedeno v uvodni izjavi (36), je ruska vlada te stroške regulirala, vendar v nasprotju s cenami plina ni bilo dovolj dokazov, ki bi podprli ugotovitev, da so bili ti stroški prav tako izkrivljeni zaradi vladne regulacije. Komisija je preverila, ali so podatki, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki, iz istega vira kot podatki, uporabljeni v pritožbi (stopnje zveznega urada za tarife). Ker so se podatki, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki, šteli za najnovejše od vseh podatkov, ki so jih predložile zainteresirane strani, jih je Komisija sprejela.

(40) V odgovor na četrto trditev, kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi (55)(c) začasne uredbe, se prilagoditev cene plina uporablja za vse nakupe domačega ruskega plina ne glede na to, ali je dobavitelj Gazprom. Sklepa Komisije, da je Gazprom določevalec cen na ruskem trgu, ne podpira le prevladujoč položaj te družbe, ampak ga jasno potrjujejo tudi revidirani računovodski izkazi glavnega (kar zadeva tržni delež) zasebnega konkurenta Gazproma na domačem trgu, tj. družbe Novatek ([8]). Zato prodaja zemeljskega plina, ki ga Gazprom prodaja po izkrivljenih cenah, vpliva na

([7]) Oddelek 3.2 dokumenta.
([8]) Glej sprotno opombo 8 začasne uredbe.

ravni cen drugih dobaviteljev zemeljskega plina v Rusiji, ki včasih prodajajo celo po cenah, nekoliko nižjih od cen Gazproma.

(41) Nazadnje, kar zadeva referenčno merilo, uporabljeno za prilagoditev cene plina, pripombe glede začasnega razkritja niso spremenile stališča Komisije, da t. i. ceno pri Waidhausu še vedno šteje za ustrezno referenčno merilo. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (55)(d) in uvodni izjavi (58) začasne uredbe, je bila ta cena blizu drugim pomembnim kotacijam cen v Evropi, njena uporaba kot referenčno merilo pa je bila potrjena z ustreznimi sodbami Sodišča ([9]). Zemeljski plin, ki se izvaža do Waidhausa, in zemeljski plin, porabljen v Rusiji, zaradi dejstva, da imata različno kalorično vrednost, nista različna izdelka, to dejstvo pa je bilo obravnavano z ločeno prilagoditvijo.

(42) Komisija je ob upoštevanju uvodnih izjav (34) do (41) sklenila, da sta prilagoditev stroškov za zemeljski plin, uporabljena v začasni fazi, in uporabljena metodologija glede na posebne razmere na ruskem trgu plina skladni tudi s pravili STO.

(43) Oba ruska proizvajalca izvoznika sta po dokončnem razkritju ponovila nekaj svojih izjav v zvezi z združljivostjo zadevne prilagoditve s pravili STO in prevladujočim položajem Gazproma na ruskem domačem trgu zemeljskega plina. Vendar niso bili predloženi nobeni dodatni dokazi ali argumenti, ki bi spremenili sklep Komisije iz uvodne izjave (42).

(44) Zainteresirane strani so nadalje trdile, da stopnja pretvorbe med merskimi enotami, prilagoditve za stroške prevoza in pribitek distributerjev ter 30-odstotna izvozna dajatev, vključena v prilagojeno ceno plina, niso pravilne.

(45) Po dokončnem razkritju je družba Eurochem še trdila, da je bil pri izračunu prilagoditve stroškov prevoza uporabljen napačen menjalni tečaj. Poleg tega je družba trdila, da bi bilo treba uvesti dodatno prilagoditev za nemške omrežnine.

(46) V odgovor na navedene pripombe so bili izvedeni naslednji popravki:

(a) merska enota prostornine zemeljskega plina, uporabljenega pri oblikovanju cene pri Waidhausu, je milijon britanskih toplotnih enot (mmBtu). Po pripombah glede začasnega razkritja je bila stopnja pretvorbe spremenjena na 1 mmBtu = 31,899 kubičnih metrov;

(b) prilagoditev stroškov prevoza je bila spremenjena ob upoštevanju dejanskih stroškov prevoza, ki so jih plačali ruski proizvajalci v Rusiji. Vendar je Komisija za prilagoditev stroškov prevoza od Waidhausa ([10]) nazaj do ruske meje uporabila podatke iz pritožbe; podatki iz poročila družbe Brattle se niso šteli kot natančnejši, ker so se sklicevali na vire, pri katerih so bili uporabljeni podatki, zbrani pred obdobjem preiskave. Stroški prevoza od ruske meje do zadevnih ruskih plinskih polj, kjer proizvajalci izvozniki nabavljajo zemeljski plin, temelji na regulirani tarifi ([11]);

(c) 15-odstotni pribitek za distribucijo, uporabljen v začasnih izračunih, je bil popravljen navzdol, in sicer je zdaj v razponu 1 do 5 %. Pri izračunu pribitka so se upoštevali vsi stroški razen stroškov plina in prevoza (vključno s prenosom). Dejanski dodatni stroški nakupov plina v obdobju preiskave so se uporabili, kolikor je bilo to mogoče, kadar so podatki manjkali, pa je bila uporabljena razumna ocena, kakor je pojasnjeno v razkritjih za posamezne družbe; Komisija je zavrnila trditev družbe Eurochem, da se ne bi smel uporabiti domači pribitek, saj se za rusko izvozno ceno plina ne upošteva noben pribitek, ker se v izračunu regulirane izvozne cene ne upoštevajo taki stroški ([12]) in ker niso bili predloženi dodatni dokazi o obstoju takega pribitka;

([9]) Sodba splošnega sodišča (osmi senat) z dne 7. februarja 2013, EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC)/Svet Evropske unije, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, in Sodba splošnega sodišča (osmi senat) z dne 7. februarja 2013, Acron OAO/Svet Evropske unije, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Waidhaus je referenca za rusko-nemški plin, sklop različnih plinovodov iz Rusije v Nemčijo, ki odraža ceno CIF nemške meje.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром“, входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Odlok ruske federalne tarifne službe z dne 8. junija 2015 št. 216-e/1 o odobritvi tarif za storitve prenosa plina po plinovodih PJSC Gazprom, vključenih v enotni sistem dobave plina, za neodvisne organizacije (s spremembami z dne 14. februarja 2018)).
http://docs.cntd.ru/document/420282257.

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Odlok ruske federalne tarifne službe z dne 9. julija 2014 št. 1142-e O ODOBRITVI DOLOČBE ZA DOLOČITEV NAČINA IZRAČUNA CENE PLINA)
Na voljo na http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (zadnji ogled 31. julija 2019).

(d) zahteva glede odbitka 30-odstotne izvozne dajatve od referenčne cene je bila zavrnjena – ta dajatev je eden od ukrepov, ki so povzročili izkrivljanje trga zemeljskega plina v Rusiji, zato je razumno domnevati, da bi bila domača cena plina višja za vsaj 30 %, če ne bi bilo izvozne dajatve. Ker je del stroškov plina, ki izvira iz Rusije, na trgu Unije, je kot taka del osnovne referenčne cene;

(e) trditev v zvezi z deviznim tečajem, ki je bil uporabljen pri izračunu prilagoditve za prevoz, je bila sprejeta, izračuni pa so bili ustrezno spremenjeni;

(f) zahteva za prilagoditev za nemške omrežnine se ne šteje za relevantno, ker je cena pri Waidhausu na ravni CIF na nemški meji (in zato v tej ceni niso upoštevane nemške omrežnine).

(47) Popravljeni izračun prilagoditve cene plina je bil ruskim proizvajalcem izvoznikom zagotovljen v posebnem razkritju tako v fazi dokončnega razkritja kot po reviziji, ki je bila izvedena po pripombah, opisanih v uvodni izjavi (45) in točkah (b), (c) in (e) uvodne izjave (46), in sicer v dodatnem dokončnem razkritju. Prilagoditev ni vplivala na normalno vrednost družbe Acron, ker bi se, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (61) začasne uredbe, stopnja dampinga spremenila le zaradi povečanja prilagojenih proizvodnih stroškov na raven, zaradi katere nekatere domače transakcije družbe Acron v OP ne bi bile dobičkonosne. Po popravkih normalne vrednosti za družbo Eurochem na podlagi pripomb o dokončnem razkritju popravljena prilagoditev plina ni spremenila normalne vrednosti za družbo Eurochem in zato ni vplivala na izračun stopnje dampinga.

(48) Ker glede normalne vrednosti ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav (38) do (61) začasne uredbe, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah (17) do (38) zgoraj.

3.1.3 *Izvozna cena*

(49) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodnih izjavah (62) do (65) začasne uredbe.

(50) Najprej bi bilo treba opozoriti, da se je Komisija strinjala s trditvijo družbe Eurochem, da je treba stopnje dampinga za proizvajalca izvoznika iz skupine izračunati ločeno, saj so podatki, ki jih je predložila družba, omogočali razčlenitev prodaje po proizvajalcu. Taka razčlenitev je bila mogoča kljub temu, da je bilo vključenih več trgovskih družb in so se stroški obeh proizvajalcev razlikovali, vključno s prodajnimi stroški izvoza v Unijo. Ločene stopnje dampinga so bile nato združene v tehtano povprečno stopnjo za skupino Eurochem na podlagi obsega prodaje v Unijo. Družba Eurochem je prejela posebno razkritje z novim izračunom stopnje dampinga po proizvajalcu. Kjer je bilo primerno, je Komisija pri novem izračunu upoštevala tehnične pripombe družbe glede izračuna.

(51) Drugi ruski proizvajalec izvoznik je trdil, da bi bilo treba pri prilagoditvi njegove izvozne cene odšteti dejanski dobiček njegovega povezanega izvoznika v Švici in povezanega uvoznika v Franciji, ne pa ocenjenega razumnega dobička. Vendar je treba opozoriti, da dejanski dobiček zadevnih družb temelji na transfernih cenah. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(52) Družba je trdila tudi, da Komisija ni pravilno izračunala stroškov redčenja, saj bi bilo treba pretvorbo, uporabljeno za transakcijski obseg za konstruiranje izvozne cene razredčenega izdelka, uporabiti tudi za transakcijske vrednosti razredčenega izdelka. Pri tem pa bi bilo treba opozoriti, da je razlika v cenah med izvoženim izdelkom in razredčenim izdelkom že zajeta v pretvorbi transakcijskega obsega, ker se zaradi te pretvorbe cena na enoto za razredčeni izdelek zviša, kot da ne bi bil razredčen. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(53) Po dokončnem razkritju je družba Acron trdila, da je Komisija stroške redčenja njenega povezanega uvoznika v Franciji štela dvakrat, saj naj bi bili ti stroški domnevno odšteti od prodajne cene in hkrati naj ne bi bili odšteti od PSA-stroškov družbe. Vendar so bili v nasprotju s trditvami družbe stroški redčenja odšteti od PSA-stroškov ([13]).

([13]) Dokaza 2 in 13 v okviru preverjanja na kraju samem v Franciji.

(54) Poleg tega je družba trdila, da je bil njen francoski povezan uvoznik ustanovljen tik pred OP in je začel prodajo šele v zadnjem četrtletju OP. Zato bi morala Komisija po mnenju družbe izvozno ceno prilagoditi samo za eno četrtino PSA-stroškov.

(55) Družba je imela v celotnem OP splošne in upravne stroške. Čeprav so ti stroški nastali pred prvo prodajo, ker je bila družba vključena samo v nakup, redčenje in nadaljnjo prodajo sečnine in amonijevega nitrata, so bili PSA-stroški povezani z zadevnim izdelkom. Trditev se zato zavrne.

(56) Poleg tega je po dodatnem dokončnem razkritju en ruski proizvajalec izvoznik trdil, da Komisija ne bi smela odšteti stopnje dobička nepovezanega uvoznika v višini 4 % od prodajnih cen njegovega povezanega nemškega trgovca za nepovezane stranke v EU. Proizvajalec je trdil, da nemški subjekt ni deloval kot nepovezani uvoznik za prodajo nepovezanim strankam v EU, saj ni izpolnil formalnosti v zvezi z uvozom zadevnega izdelka na trg EU.

(57) Komisija je ugotovila, da se je povezan nemški trgovec štel za povezanega uvoznika, saj je izvajal vse naloge uvoznika. Tako bi morala cena pri nadaljnji prodaji običajno kriti PSA-stroške uvoznika in dobiček, kar se upošteva prav z zadevno prilagoditvijo. Pri tej prilagoditvi Komisija ni izvedla podrobne analize po posamezni transakciji ali stranki glede tega, katere ukrepe je podjetje izvedlo v zvezi s specifičnimi transakcijami uvoza in nadaljnje prodaje. Trditev se zato zavrne.

(58) Ker glede izvozne cene ni bilo dodatnih pripomb razen pripomb, obravnavanih v uvodnih izjavah (41) do (44), so bile uvodne izjave (62) do (65) začasne uredbe potrjene.

3.1.4 *Primerjava*

(59) Ker glede primerjave normalne vrednosti z izvozno ceno ni bilo dodatnih pripomb razen pripomb, obravnavanih v točkah 3.1.2 in 3.1.3, sta bili uvodni izjavi (66) in (67) začasne uredbe potrjeni.

3.1.5 *Stopnje dampinga*

(60) Kot je podrobno navedeno v uvodnih izjavah (17) do (47), je Komisija upoštevala pripombe zainteresiranih strani in ponovno izračunala stopnje dampinga za Rusijo.

(61) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Vse druge družbe	31,9 %

(62) Izračuni individualnih stopenj dampinga po popravkih in prilagoditvah na podlagi pripomb ruskih proizvajalcev izvoznikov po dokončnem razkritju so bili ponovno razkriti zadevnim družbam.

3.2 **Trinidad in Tobago**

3.2.1 *Normalna vrednost*

(63) Podrobni podatki za izračun normalne vrednosti so navedeni v uvodnih izjavah (74) do (79) začasne uredbe.

(64) Družba Methanol Holdings (Trinidad) Limited (v nadaljnjem besedilu: družba MHTL) je v svojih pripombah glede začasnega razkritja ponovila več tehničnih trditev za posamezne družbe v zvezi s konstruiranjem normalne vrednosti, zlasti glede stroškov proizvodnje, PSA-stroškov in dobička, ki se uporabljajo za izračun.

(65) Komisija je proučila navedene trditve. Ena od trditev je povezana z vprašanjem, obravnavanim v uvodni izjavi (78) začasne uredbe (in sicer trditev, ki jo je Komisija sprejela). Ker so bili novi argumenti družbe MHTL v nasprotju z njeno prvotno trditvijo, navedena sprememba pa ni bila utemeljena, je bila trditev zavrnjena. Poleg tega je Komisija ugotovila, da je ena od drugih trditev upravičena. Zato je Komisija ustrezno prilagodila izračun normalne vrednosti. Ker so se pripombe nanašale na podatke za posamezno družbo, ki so bili uporabljeni za izračune in so se obravnavali kot zaupni, saj so bili povezani s stroški proizvodnje in PSA-stroški, so bili razlogi za njihovo zavrnitev ali sprejetje zainteresirani strani pojasnjeni v posebnem razkritju.

3.2.2 *Izvozna cena*

(66) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodnih izjavah (80) do (82) začasne uredbe.

(67) Družba MHTL je v pripombah glede začasnega razkritja predložila več tehničnih trditev za posamezne družbe v zvezi z izračunom izvozne cene, zlasti glede podatkov za določitev izvozne cene in prilagoditev cene za stroške, nastale med uvozom in nadaljnjo prodajo.

(68) Komisija je navedene trditve proučila in ugotovila, da so nekatere upravičene. Zato je Komisija prilagodila izračun izvozne cene. Ker so se pripombe nanašale na podatke za posamezno družbo, ki so bili uporabljeni za izračune in so se obravnavali kot zaupni, saj so bili povezani s transfernimi cenami in drugimi stroški, so bili razlogi za njihovo zavrnitev ali sprejetje zainteresirani strani pojasnjeni v posebnem razkritju.

3.2.3 *Primerjava*

(69) Ker glede primerjave ni bilo pripomb, sta bili uvodni izjavi (83) in (84) začasne uredbe potrjeni.

3.2.4 *Stopnje dampinga*

(70) Kot je podrobno navedeno v uvodnih izjavah (50) do (57), je Komisija upoštevala pripombe družbe MHTL in ponovno izračunala stopnje dampinga za Trinidad in Tobago.

(71) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Vse druge družbe	55,8 %

(72) Po dokončnem razkritju niso bile prejete nobene pripombe v zvezi z izračunom dampinga družbe MHTL.

3.3 **Združene države Amerike**

3.3.1 *Normalna vrednost*

(73) Podrobni podatki za izračun normalne vrednosti so navedeni v uvodnih izjavah (90) do (98) začasne uredbe.

(74) Družba CF Industries Holdings (v nadaljnjem besedilu: družba CFI) je v svojih pripombah glede začasnega razkritja trdila, da je Komisija napačno začasno zavrnila zahtevo za določitev dobičkonosnosti domače prodaje na podlagi stroškov proizvodnje vsakega proizvodnega obrata posebej, ko je sklenila, da se dobičkonosnost na podlagi preskusa običajnega poteka trgovanja določi na ravni pravnega subjekta.

(75) Družba CFI je v zvezi s tem trdila, da taka obrazložitev ni pravno utemeljena, saj je Sodišče v sodbi v zadevi Alumina ([14]) menilo, da člen 2 osnovne protidampinške uredbe ne določa izčrpnega seznama metod, po katerih je mogoče ugotoviti, ali so se cene uporabljale v obdobju običajnega poteka trgovanja, in da bi morala Komisija v preskusu običajnega poteka trgovanja dobičkonosnost izdelka, ki se prodaja, proučiti glede na stroške proizvodnje navedenega določenega izdelka.

(76) Poleg tega se je družba CFI sklicevala na pristop Komisije v prejšnjih preiskavah ([15]), v katerih je Komisija za določitev dobičkonosnosti domače prodaje redno uporabljala proizvodne stroške za posamezni obrat.

(77) Družba CFI je trdila še, da je predložila podatke, ki omogočajo sledenje prodajnim transakcijam nazaj do obrata, kjer so bile proizvedene.

(78) Komisija je proučila trditve iz uvodnih izjav (74) do (77) in ugotovila, da je Sodišče v sodbi v zadevi Alumina zgolj navedlo dejstvo, da člen 2 osnovne protidampinške uredbe ne določa izčrpnega seznama metod za ugotavljanje, ali so se domače cene uporabljale v obdobju običajnega poteka trgovanja. Vendar Sodišče Komisije ni zavezalo, da mora proučiti dele družbe, ki niso ločen pravni subjekt.

(79) Poleg tega je Komisija v preiskavah, ki jih je navedla družba CFI, proučila posamezne proizvodne obrate, saj so bile navedene družbe, čeprav so bile članice iste skupine, ločeni pravni subjekti.

(80) Po ugotovitvah Komisije, kakor so pojasnjene v uvodnih izjavah (78) in (79), ni bilo treba proučiti, ali bi podatki, ki jih je predložila družba CFI, omogočili vzpostavitev jasne povezave med posameznimi domačimi prodajnimi transakcijami in proizvodnimi obrati. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(81) V svojih pripombah na dokončno razkritje je družba CFI ponovila svojo trditev v zvezi z dobičkonosnostjo domače prodaje. Družba je trdila, da bi morala Komisija upoštevati ne le, ali so proizvodni obrati ločene pravne osebe, temveč tudi, ali je struktura skupine omogočala identifikacijo proizvajalca znotraj skupine v zvezi s prodajo in proizvodnjo, pri čemer se je večkrat sklicevala na ugotovitve Komisije v preiskavi brezšivnih cevi (glej uvodno izjavo (76)).

(82) V zvezi z navedeno trditvijo je Komisija opozorila, da ima preiskava, na katero se sklicuje družba CFI, svoje posebne značilnosti. Sklep Komisije v preiskavi brezšivnih cevi, v skladu s katerim se je lahko izračunala individualna stopnja dampinga, ker je bilo mogoče identificirati proizvajalca v zvezi s prodajo in proizvodnjo, se lahko upošteva šele po izpolnitvi prvega osnovnega pogoja – tj. da so bile zadevne družbe v tej preiskavi ločene pravne osebe, kar pa ne velja za družbo CFI.

(83) Poleg tega, tudi če bi Komisija menila, da se lahko oceni dobičkonosnost domače prodaje za posamezen obrat, ne bi bilo vedno mogoče identificirati proizvajalca. Družba prodaja na svojem domačem trgu neposredno iz proizvodnega obrata ali prek znatnega števila distribucijskih rezervoarjev. Komisija je ugotovila, da so proizvodni obrati oskrbovali več kot en distribucijski rezervoar in da je večino distribucijskih rezervoarjev oskrbovalo več proizvodnih obratov. To onemogoča jasno povezavo med prodajno transakcijo in obratom, v katerem je bil ta izdelek proizveden.

(84) Zato je Komisija to trditev zavrnila.

3.3.2 *Izvozna cena*

(85) Ker glede izvozne cene ni bilo pripomb, sta bili uvodni izjavi (99) in (100) začasne uredbe potrjeni.

([14]) Zadeva C-393/13 P, Svet/Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, točka 25.

([15]) Na primer v zvezi z *brezšivnimi cevmi* Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 585/2012 z dne 26. junija 2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Rusije in Ukrajine po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 ter o ustavitvi postopka pregleda zaradi izteka ukrepa glede uvoza nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške (UL L 174, 4.7.2012, str. 5, uvodna izjava (60)); Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1469 z dne 1. oktobra 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Rusije in Ukrajine po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 246, 2.10.2018, str. 20, uvodna izjava (81)).

3.3.3 *Primerjava*

(86) V uvodnih izjavah (101) in (102) začasne uredbe je pojasnjeno, kako sta se primerjali normalna vrednost in izvozna cena.

(87) Družba CFI je v svojih pripombah glede začasnega razkritja trdila, da bi morala Komisija za pošteno primerjavo uporabiti dve prilagoditvi v skladu s členom 2(10)(k) osnovne protidampinške uredbe: prilagoditev količine in prilagoditev stroškov.

(88) V zvezi s prilagoditvijo količine je družba CFI trdila, da bi bilo treba ceno domačih prodajnih transakcij prilagoditi za učinek različnih količin, dobavljenih na domačem trgu, na prodajne cene v primerjavi s trgom Unije, saj je količina posameznih transakcij običajno majhna na domačem trgu in velika, kadar se izvaža v Unijo.

(89) V zvezi s tem je družba CFI tudi predložila izračun, iz katerega je bila razvidna razlika v tehtani povprečni domači prodajni ceni za različne prodane količine. Komisija je priznala razliko v ceni, vendar ni mogla izključiti, da so to razliko v ceni povzročili drugi dejavniki, kot so sezonska narava zadevnega izdelka, čas podpisa osnovne pogodbe in obseg osnovne pogodbe (namesto posamezne pošiljke).

(90) Poleg tega družba ni predložila nobenih dokazov, da je pri pogajanjih o prodajni ceni upoštevala količino prodaje (cenovna politika, izmenjava elektronske pošte itd.). Komisija je ugotovila še, da so se vsi dodatni stroški, povezani z manipuliranjem in prevozom majhnih količin v primerjavi z velikimi količinami, upoštevali pri popravkih. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(91) V zvezi s prilagoditvijo stroškov je družba CFI trdila, da bi morala Komisija domačo prodajno ceno prilagoditi za razliko v stroških proizvodnje posameznih proizvodnih obratov. V podporo tej trditvi je predložila več argumentov za posamezne družbe.

(92) Komisija je navedene argumente proučila, ugotovila, da trditev ni upravičena, in jo nato zavrnila. Argumenti so se obravnavali kot zaupni, zato so bili razlogi za njihovo zavrnitev zainteresirani strani pojasnjeni v posebnem razkritju.

(93) V svojih pripombah na dokončno razkritje je družba CFI ponovila svojo trditev v zvezi s prilagoditvijo stroškov. Vendar družba ni predložila novih dokazov za utemeljitev trditve. Komisija je zato potrdila, da je bila trditev zavrnjena.

(94) Poleg tega je družba CFI večkrat trdila, da bi morala Komisija uporabiti prilagoditev za razliko v količinah, ki se običajno prodajajo na domačem trgu in izvažajo v Unijo. Družba CFI je trdila, da razlike v cenah niso bile zajete s popravkom vrednosti za prevozne stroške, ker je bila primerjava cen, uporabljena za oceno prilagoditve količine, narejena brez prevoznih stroškov. Družba CFI je poleg tega trdila, da obstaja znatna ekonomija obsega (zlasti pri upravnih stroških, stroških trženja in prodaje, pa tudi pri načrtovanju proizvodnje itd.), ki podjetju omogoča, da zaračuna nižje cene franko tovarna.

(95) Komisija je ugotovila, da čeprav je bila primerjava ravni cen opravljena za cene brez vseh popravkov, je bila v teh popravkih že upoštevana morebitna ekonomija obsega v zvezi s prevozom in manipulacijo velikih pošiljk v primerjavi z majhnimi pošiljkami. Kar zadeva ekonomijo obsega v zvezi z upravnimi stroški, stroški trženja in prodaje, družba CFI ni predložila nobenih dokazov v podporo tej trditvi. Poleg tega so se dejansko nastali PSA-stroški odražali v domači prodajni ceni dobičkonosnih transakcij, uporabljenih za izračun normalne vrednosti. Komisija je zato potrdila, da se ta trditev zavrne.

(96) Ker sta bili zavrnjeni obe trditvi družbe CFI, je Komisija potrdila uvodni izjavi (101) in (102) začasne uredbe.

3.3.4 *Stopnje dampinga*

(97) Kot je podrobno navedeno v uvodnih izjavah (60) do (77), je Komisija zavrnila vse trditve družbe CFI v zvezi z izračunom dampinga in tako potrdila začasne stopnje dampinga za ZDA.

(98) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Vse druge družbe	37,3 %

4. **ŠKODA**

4.1 **Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije**

(99) Proizvajalca izvoznika Acron in CFI sta pripomnila, da sta dva proizvajalca Unije, ki predstavljata približno 30 % proizvodnje Unije, nasprotovala pritožbi. Družba CFI je opozorila tudi, da se več drugih proizvajalcev ni javilo, da uvoz, ki se preiskuje, nanje ne bi vplival, in da dvomijo o zanesljivosti kazalnikov škode.

(100) Komisija je opozorila, da so v vzorec vključeni trije od štirih največjih proizvajalcev Unije, ki skupaj predstavljajo več kot 50 % proizvodnje in prodaje Unije. Zato je vzorec očitno reprezentativen za industrijo Unije. Poleg tega so bili, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (134) začasne uredbe, številni kazalniki škode določeni na makro ravni in so zato temeljili na vseh proizvajalcih Unije.

(101) Poleg tega so proizvajalci, ki predstavljajo več kot 50 % proizvodnje Unije, podprli začetek preiskave, zato so bile izpolnjene pravne zahteve v zvezi s procesnim upravičenjem.

(102) Ker glede tega oddelka ni bilo dodatnih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (108) in (109) začasne uredbe.

4.2 **Potrošnja Unije**

(103) Ker glede potrošnje Unije ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (110) do (112) začasne uredbe.

4.3 **Uvoz iz zadevnih držav**

(104) Proizvajalec izvoznik Acron je trdil, da se uvoz kumuliranih držav po letu 2016 ni povečal in da je vsako poznejše povečanje posledica zmanjšanja uvoza iz tretjih držav. Družba je navedla, da znatno povečanje uvoza tekočega gnojila, kot sta sečnina in amonijev nitrat, ni mogoče, ker tako povečanje omejujeta logistika in skladiščne zmogljivosti. Podobno sta proizvajalec izvoznik CFI in združenje uporabnikov AGPB trdila, da Komisija pri ocenjevanju povečanja obsega uvoza iz zadevnih držav v obravnavanem obdobju ni upoštevala, da se je z delom tega povečanja obsega nadomestil uvoz iz Egipta, ki se je močno zmanjšal, ali količina, ki jo je prej dobavljal proizvajalec Unije, ki je medtem nehal proizvajati sečnino in amonijev nitrat. Zato bi dodatni obseg uvoza iz zadevnih držav v obravnavanem obdobju, ki bi lahko vplival na industrijo Unije, znašal manj kot polovico od 672 000 ton, navedenih v preglednici 2 začasne uredbe. Vendar je v zvezi s tem Komisija ugotovila, kot je razvidno iz preglednice 2 začasne uredbe, da se je uvoz iz zadevnih držav od leta 2016 do obdobja preiskave vsako leto povečal tako v absolutnem smislu kot glede na velikost trga. Ti trditvi sta bili zato zavrnjeni.

(105) Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta trdili, da se je tržni delež industrije Unije po obdobju preiskave povečal. Prvič, v zvezi s tem Komisija običajno na podlagi danega večletnega referenčnega obdobja, ki je enako za vse ustrezne podatke in se konča tik pred začetkom preiskave, prouči trende, pomembne za oceno škode, vključno z uvozom. Dogodki, ki so se domnevno zgodili po tem, se načeloma ne bi smeli upoštevati, ker so zunaj tega referenčnega obdobja. Drugič, verjetno je, da je začetek preiskave vplival na razvoj tržnega deleža industrije Unije od obdobja preiskave in ga izkrivlja. Tretjič, za izračun tržnega deleža v obdobju po preiskavi bi bilo nujno, da bi Komisija pridobila in preverila novejše podatke o prodaji industrije Unije na trgu Unije, česar v tem primeru ni storila. Ta trditev je bila zato iz vseh navedenih razlogov zavrnjena.

(106) Proizvajalci izvozniki Acron, CFI in Eurochem so nasprotovali izračunom nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki jih je izvedla Komisija. Prvič, niso se strinjali z dejstvom, da je Komisija za del prodajnih cen industrije Unije uporabila ceno za dostavo v pristanišča, kot sta Rouen (Francija) in Gent (Belgija), kakor je ustrezno pojasnjeno v uvodnih izjavah (128) in (129) začasne uredbe. Družba Eurochem je v zvezi s tem vprašanjem trdila tudi, da v začasni uredbi ni pojasnjeno, za kolikšen delež teh prodaj je bila ta cena uporabljena.

(107) Komisija je pojasnila, da je za namene izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen določila eno prodajno ceno industrije Unije za edino vrsto izdelka, ki se izvaža iz zadevnih držav (sečnina in amonijev nitrat z 32 % dušika). Ta cena je bila preverjena prodajna cena za to vrsto izdelka vzorčenih proizvajalcev Unije. Približno 40 % te prodaje je bilo izvedene v pristanišča, kot sta Rouen ali Gent, prodajne cene pa so bile prilagojene zaradi razlogov iz uvodne izjave (128) začasne uredbe. Za preostalih 60 % prodaje Unije, ki so jih opravile vzorčene strani, je bila uporabljena prodajna cena franko tovarna, saj za dostavo izdelka do glavne točke primerjave (običajno Rouen ali Gent) ni bil potreben prevoz po morju. Tako izračunana povprečna prodajna cena industrije Unije je bila uporabljena za izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen. Zato je bila navedba iz uvodne izjave (130) začasne uredbe, da so bile za primerjavo uporabljene različne vrste izdelkov, napačna, saj je ves uvoz iz zadevnih držav zajemal isto vrsto izdelka, tj. sečnino in amonijev nitrat z 32 % dušika – in samo ta vrsta izdelka je bila uporabljena tudi za industrijo Unije. Tudi sklicevanja v uvodnih izjavah (127) in (129) začasne uredbe na „tretjino“, ki se nanaša na prodajo industrije Unije, za katero se zaračunava pomorski prevoz za dobavo v zahodnoevropska pristanišča, in „dve tretjini“, ki se nanašata na drugo prodajo industrije Unije, niso bila popolnoma točna in bi jih bilo treba namesto tega brati kot „40 %“ oziroma „60 %“.

(108) Proizvajalec Unije OCI Nitrogen je trdil, da noben od razlogov, na katere se sklicuje Komisija v uvodni izjavi (128) začasne uredbe, ne upravičuje odstopanja od njene običajne prakse, da cene CIF meja Unije proizvajalcev izvoznikov primerja s ceno franko tovarna proizvajalcev Unije. Trdil je, da so bili navedeni razlogi zelo pogosti v številnih protidampinških preiskavah ali nepravično namenjeni izravnavi slabšega konkurenčnega položaja proizvajalcev zaradi njihove lokacije ali pa bi se enako uporabljali za proizvajalce izvoznike. Po dokončnem razkritju je družba Eurochem podala podobne pripombe. Komisija je to trditev zavrnila, saj je bilo po njenem mnenju iz besedila navedene uvodne izjave jasno, da so okoliščine v tem primeru tako izjemne, da je dejansko potreben izbrani pristop. Zadevne strani niso predložile objektivnih razlogov proti pristopu Komisije. Dvomile so tudi, da je Komisija ta pristop uporabila že prej v podobnih izjemnih okoliščinah. Čeprav to, ali je Komisija to že storila ali ne, samo po sebi ni pomembno, je Komisija to metodologijo dejansko morala občasno uporabiti v prejšnjih preiskavah, ko so se pojavile podobne zapletene okoliščine, kot v nedavni preiskavi armaturnih palic iz jekla z visoko odpornostjo proti utrujenosti ([16]). Tudi če so razlogi za neodstopanje od uporabe cene franko tovarna v navedeni preiskavi drugačni, kot trdi družba Eurochem, to kaže, da Komisija meni, da se je primerno, če je to potrebno zaradi okoliščin, oddaljiti od standardnega pristopa.

(109) Kar zadeva izvozno ceno sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, je bila velika večina prodaje dostavljena v pristanišča v zahodni Evropi, kot je Rouen ali Gent. Izvozna cena, uporabljena v izračunih nelojalnega nižanja prodajnih cen, je zajemala prevoz za dostavo v pristanišče CIF na navedenih lokacijah. Izvozna cena za majhno količino prodaje, prijavljeno drugje v Uniji, je vsebovala tudi prevoz do ravni cen CIF meja Unije. Zato je izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen zagotavljal simetrijo med Unijo in izvozom.

(110) Komisija je zato vztrajala pri mnenju, da je bila prilagoditev določene prodaje industrije Unije ravni CIF v tej preiskavi primerna iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah (126) do (131) začasne uredbe. Jasno je, da dejstva v zvezi s tem trgom, kakor so opisana v začasni uredbi, skupaj ustvarjajo izjemne okoliščine. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

([16]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1246 z dne 28. julija 2016 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz armaturnih palic iz jekla z visoko odpornostjo proti utrujenosti s poreklom iz Ljudske republike Kitajske. (UL L 204, 29.7.2016, str. 70).

(111) Po dokončnem razkritju je družba Eurochem nasprotovala simetriji med industrijo Unije in izvozno stranjo ter na podlagi podatkov Eurostata trdila, da 35 % uvoza iz Rusije ni uvoženega v Francijo in Belgijo ter posledično ne poteka prek pristanišč, kot sta Rouen ali Gent. Družba je trdila, da bi za teh 35 % ruske prodaje v Unijo cena industrije Unije vsebovala prilagoditev za prevoz v Rouen ali Gent, medtem ko ruski uvoz ni bil na tej ravni. Trditev je bila zavrnjena, saj so se za prodajo industrije Unije, ki je bila uporabljena v primerjavi, cene CIF namesto cen franko tovarna uporabile le, kadar je bilo to primerno v primeru prodaje (običajno za prodajo prek Rouena ali Genta), in ne za vse druge prodaje.

(112) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je metodologija, uporabljena za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, napačna in nezdružljiva s sodbo Splošnega sodišča z dne 10. aprila 2019, tj. dneva pred uvedbo začasnih ukrepov, v zadevi T-301/16, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia SpA/Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: sodba v zadevi Jindal Saw) ([17]). Zlasti so trdile, da cena industrije Unije, uporabljena za te izračune, in izvozne cene niso bile na isti ravni trgovanja. Navedle so, da so bile cene industrije Unije prilagojene tako, da izražajo cene na kraju dobave končnemu uporabniku, cene proizvajalcev izvoznikov pa so bile določene pri vrednosti CIF meja Unije, ne glede na to, kje so bile dostavljene končnemu uporabniku. Podobna je trditev, da bi morala Komisija v skladu s sodbo v zadevi Jindal Saw prodajne cene Unije prvim neodvisnim kupcem primerjati s prodajnimi cenami povezanih družb proizvajalcev izvoznikov prvim neodvisnim kupcem. Komisija tega ni storila, saj je za proizvajalce izvoznike cene njihove prodaje v Uniji zmanjšala za znesek PSA-stroškov in dobiček povezanih trgovskih družb v Uniji, za prodajo industrije Unije prek povezanih trgovcev pa takega odbitka ni izvedla. Ena stran je trdila tudi, da se v metodologiji Komisije ni upoštevalo dejstvo, da vsa njena prodaja na koncu ni bila namenjena belgijskemu in francoskemu trgu ter da uporabljene cene ne vsebujejo PSA-stroškov in dobička, ki so jih imeli povezani trgovci zaradi dobave njenim kupcem.

(113) Kar zadeva sodbo v zadevi Jindal Saw, je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija storila napako, ker je prodajne stroške povezanih uvoznikov družbe Jindal v Unijo odštela od prodaj prvemu neodvisnemu kupcu, prodajni stroški povezanih prodajnih subjektov industrije Unije pa niso bili odšteti od prodajnih cen industrije Unije prvi neodvisni stranki. Sodišče je zato menilo, da se zadevni ceni nista primerjali simetrično na isti ravni trgovanja.

(114) Komisija se je odločila, da izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, izvedene v začasni fazi, dopolni glede na to nedavno sodbo Sodišča in pripombe, ki jih je v zvezi s tem prejela od zainteresiranih strani. Komisija je opozorila, da sodba v zadevi Jindal Saw v bistvu obravnava vprašanji glede poštene primerjave med cenami uvoza in industrije Unije ter ravni trgovanja. Kar zadeva določitev povprečne prodajne cene Unije, so prodajne transakcije prek povezanih strani zajemale le približno 40 % prodaje vzorca industrije Unije, uporabljene za primerjavo. PSA-stroški in dobiček, ki so jih imeli povezani trgovci, so bili majhni, in ker večina prodaje industrije Unije ni potekala prek povezanih trgovcev, ugotovitev glede nelojalnega nižanja prodajnih cen ne bi bila ovržena, tudi če bi bili izračuni prilagojeni za take postavke. Dejansko se je prodaja industrije Unije povezanim strankam izvedla po tržnih cenah, med prodajnimi cenami povezanim stranem in nepovezanim strankam pa ni bilo bistvene razlike. Zaradi odbitka PSA-stroškov in dobička povezanih prodajnih subjektov Unije bi bilo še vedno prisotno nelojalno nižanje prodajnih cen pri vseh proizvajalcih izvoznikih (razen enem), v vsakem primeru pa bi bilo prisotno nelojalno nižanje prodajnih cen za vsako od zadevnih držav. Komisija je zato trdila, da metodologija za določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen v začasni fazi ni bila očitno neprimerna, kot trdi več zainteresiranih strani.

(115) V vsakem primeru je bila ustreznost začasnega izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen dodatno potrjena z dodatnim izračunom, iz katerega je bila izključena prodaja industrije Unije prek povezanih strani. Delež prodaje, uporabljen v tem izračunu, je še vedno predstavljal velik in reprezentativen obseg prodaje industrije Unije, tj. približno 60 % sečnine in amonijevega nitrata z 32 % dušika, ki so ga v Uniji prodajale vzorčene strani. Navedeni obseg je bil podoben obsegu uvoza iz Rusije in ZDA ter očitno večji od uvoza iz Trinidada in Tobaga. Iz tega dodatnega izračuna je bil izključen tudi zelo majhen delež prodaje končnim uporabnikom. Prodaja Unije je bila zato na enaki ravni trgovanja kot podatki za ves uvoz. Pri tem drugem izračunu so bile ravni nelojalnega nižanja

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705.

prodajnih cen nekoliko višje kot pri uporabi metodologije, kakor je bila začasno določena. Stopnje iz navedenega izračuna so bile v razponu 3,7 % do 11,2 %. Po dokončnem razkritju je družba Eurochem trdila, da ta izračun ne bi prinesel poštene primerjave, saj je primerjal samo prodajo nepovezanim strankam industrije Unije na eni strani s prodajo družbe povezanim stranem na drugi strani. Vendar je ta ugotovitev napačna, ker je prodaja družbe Eurochem, ki se uporablja za primerjavo, njena prodaja nepovezanim strankam, ki je ustrezno prilagojena na raven CIF. Družba Eurochem je tudi predlagala, da se za izračun cene CIF proizvajalcev Unije uporabi izbor pristojbin za prevoz (navedenih v preglednici v pripombah družbe k dokončnemu razkritju). Vendar se zdi, da so to pristojbine družbe Eurochem in se nanašajo na odhodne točke, ki jih industrija Unije ne uporablja. Zato je bil ta predlog zavrnjen, saj bi bil izračun manj natančen.

(116) Komisija je ugotovila, da ti dodatni izračuni jasno kažejo, da dampinški uvoz nelojalno niža prodajne cene industrije Unije, ne glede na uporabljeno metodologijo. Trditve zadevnih strani v zvezi s tem so bile zato zavrnjene.

(117) Preiskava je poleg ugotovljenega nelojalnega nižanja prodajnih cen pokazala tudi, da je v vsakem primeru učinek dampinškega uvoza oviral dvig cen na trgu Unije v obdobju preiskave. Začasna uredba se je že osredotočila na oviranje dviga cen, in sicer zlasti v uvodnih izjavah (149), (166) in (167). To so dodatno potrdili podatki v odgovor na argument ene od zainteresiranih strani v uvodni izjavi (131) v nadaljevanju. Dejansko je bilo, kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah (125) in (131), v začasni uredbi jasno poudarjeno oviranje dviga cen na trgu Unije, ko ni bilo mogoče zvišati prodajnih cen za pokritje bistvenih povečanj stroškov, kakor je najbolje razvidno iz preglednice 7. Nezmožnost industrije Unije, da zviša prodajne cene, je bila posledica učinka, ki ga je imel naraščajoči obseg dampinškega uvoza na trg Unije. Vsi ti podatki so kazali, da je dampinški uvoz poleg končnega nelojalnega nižanja prodajnih cen povzročil znatno oviranje dviga cen v smislu člena 3(3) osnovne protidampinške uredbe.

(118) Proizvajalec izvoznik MHTL je trdil tudi, da izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen ni v skladu s sodbo Splošnega sodišča z dne 30. novembra 2011 v zadevi T-107/08, Transnational Company „Kazchrome" AO in ENRC Marketing AG/Svet Evropske unije in Evropska Komisija (v nadaljnjem besedilu: sodba v zadevi Kazchrome) ([18]). V skladu z navedeno sodbo bi bilo treba končno ceno za kupca uporabiti za izračun nelojalnega nižanja prodajnih (in ciljnih) cen, ne pa za „teoretično ceno, ki jo konstruira Komisija". Vendar mora biti v skladu s to sodbo točka primerjave dejanska točka, kjer cene primerjajo kupci na trgu Unije. Glede na to, da je glavna točka primerjave za cene na trgu Unije cena CIF s plačano dajatvijo in da so se upoštevale cene CIF na meji, tudi kadar je bil uvoz carinjen v zahodni Evropi v pristaniščih Rouen in Gent, je bila Komisija prepričana, da je izračun v celoti v skladu s sodbo v zadevi Kazchrome.

(119) Poleg tega je Komisija opozorila, da se je zadeva Kazchrome navezovala na posebne okoliščine, v katerih so bili izdelki prvič vneseni na ozemlje Unije v Litvi in so bili nato prepeljani v Rotterdam, kjer so bili carinjeni. V navedenem primeru se je Komisija odločila izračunati stopnje nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen na podlagi cen na točki tranzita namesto cen po carinjenju. To pa ni veljalo v sedanji preiskavi, saj cena, uporabljena v izračunih nelojalnega nižanja ciljnih in prodajnih cen, ki je temeljila na ceni CIF po carinjenju, ni bila sporna.

(120) Komisija je bila prepričana, da so izvozne cene, kakor so jih določile službe Komisije, in cene franko tovarna industrije Unije, po potrebi prilagojene na raven CIF, osnova za pošteno in razumno primerjavo. Spomniti bi bilo treba, da bi idealna primerjava pomenila, da bi bilo treba upoštevati samo ponudbe za isto pogodbo, saj bi bili pogoji prodaje enaki le v takem primeru. Ker idealna primerjava v ni možna, je bila Komisija prepričana, da metodologija, pri kateri se uporabljajo povprečne cene za podobne izdelke v časovnem obdobju, ki ustreza obdobju enega leta obdobja preiskave, omogoča pošteno primerjavo. Ob razkritju je bila navedena metodologija jasno opisana.

(121) Poleg tega je Komisija štela, da bi metoda za izračun nelojalnega nižanja cen, ki jo zagovarjajo zainteresirane strani, vodila v neenako obravnavo pri izračunu njihovih stopenj in stopenj drugih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ki prodajajo neodvisnim uvoznikom. Metodologija, ki je bila uporabljena za druge proizvajalce izvoznike, je temeljila

([18]) Zadeva T-107/08, Transnational Company „Kazchrome" AO in ENRC Marketing AG/Svet Evropske unije in Evropska komisija, ECLI:EU:T:2011:704.

na izvozni ceni na ravni CIF, ki izključuje PSA-stroške in dobiček Unije, ustvarjen pri nadaljnji prodaji v Uniji po carinjenju. Metodologija, ki jo je uporabila Komisija, je zagotovila enako obravnavanje okoliščin (in sicer kadar je bil izvoz povezan s povezanimi ali neodvisnimi izvajalci v Uniji). Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(122) Proizvajalec izvoznik Acron je trdil, da bi bilo treba pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen zaradi velikih količin, ki jih je prodal na trgu Unije, razlikovati med sečnino in amonijevim nitratom z 32 % dušika ter sečnino in amonijevim nitratom s 30 % dušika. Ta trditev je bila ponovljena po dokončnem razkritju. Vendar je bila v skladu z metodologijo, uporabljeno za izračun dampinga tega proizvajalca izvoznika, nadaljnja prodaja razredčenih izdelkov pretvorjena v sečnino in amonijev nitrat z 32 % dušika, saj je ta izdelek uvažala povezana stran. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(123) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da vzorec proizvajalcev Unije ni bil reprezentativen, saj so bili proizvajalci iz vzhodnega dela Unije preveč zastopani v primerjavi s proizvajalci iz drugih delov. Če bi Komisija spremenila vzorec na podlagi pripomb, ki jih je predložil v zgodnji fazi preiskave (glej tudi uvodno izjavo (12)), bi bila prodaja iz vzhodne Evrope z visokimi stroški prevoza v podatkih vzorca precej manj zastopana. Trdil je, da bi bili zato prodajna cena industrije Unije, uporabljena pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen, in stopnja tega nižanja precej nižji. Poleg tega je proizvajalec izvoznik domneval, da prodaja vzorčenega proizvajalca OCI Nitrogen ni bila uporabljena pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih (in ciljnih) cen, saj navedena družba ni prodajala vrste izdelka, ki jo je v Unijo izvažal navedeni proizvajalec izvoznik.

(124) Komisija je dejstvo, da je vzorec proizvajalcev Unije reprezentativen, že potrdila v uvodni izjavi (13) začasne uredbe. Vzorec je obsegal več kot 50 % celotne proizvodnje in obsega prodaje Unije, temelji pa na največji količini proizvodnje in prodaje sodelujočih proizvajalcev, vključno s tremi največjimi sodelujočimi proizvajalci. Kar zadeva domnevno preveliko zastopanost vzhodnoevropskih proizvajalcev, največjih dveh proizvajalcev ni bilo primerno izključiti. Zato je bil vzorec sestavljen v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe in določen na objektiven način. Po dokončnem razkritju sta združenji uporabnikov AGPB in IFA izrazili pomisleke glede reprezentativnosti vzorca, zlasti pa sta se sklicevali na poročilo za medije, ki ga je izdala družba Yara, da bi pokazali, da proizvajalci Unije na splošno niso utrpeli škode. Komisija pa je opozorila, da je bila družba Yara Sluiskil B.V. prvotno izbrana za del vzorca, vendar je zavrnila sodelovanje. Tudi poročilo za medije, ki zajema enega samega proizvajalca Unije, ne izraža dvomov o reprezentativnosti izbranega vzorca. Vlada ZDA je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ne bi smela uporabiti vzorčenja, temveč bi morala preiskati vse proizvajalce Unije. Že pred začetkom se je Komisija zaradi velikega števila proizvajalcev Unije in da bi se preiskava končala v predpisanih rokih, odločila, da bo izbrala vzorec in tako ustrezno omejila število proizvajalcev Unije, ki jih bo preiskala. To je v celoti skladno s členom 17 osnovne uredbe. Ista stran je tudi kritizirala vzorec, saj je menila, da gre za pristransko izbiro proizvajalcev pritožnikov in da proizvajalci, ki niso pritožniki, niso bili upoštevani. Opozoriti je treba, da je bil vzorec izbran na podlagi obsega proizvodnje in prodaje vseh znanih proizvajalcev, ne le družb, ki so se pritožile, v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe. Sprva je bil dejansko izbran nasprotujoči proizvajalec Unije, ki pa je zavrnil sodelovanje. Nadomestil ga je drug nasprotujoči proizvajalec. Vlada ZDA je nazadnje dvomila, ali vzorčene strani predstavljajo glavni delež proizvodnje sečnine in amonijevega nitrata v Uniji, kot je določeno v členu 4.1 Protidampinškega sporazuma STO. Prvič, člen 4.1 Protidampinškega sporazuma STO se nanaša na opredelitev domače industrije in ne na vzorčenje (zato ni zahteve, da izbrani vzorec predstavlja glavni delež proizvodnje Unije). Člen 6 Protidampinškega sporazuma STO in člen 17 osnovne uredbe se nanašata na vzorčenje in, kot je navedeno zgoraj, je bil izbrani vzorec popolnoma v skladu s tema določbama. Te pripombe so bile zato zavrnjene.

(125) Kar zadeva podatke o prodaji, uporabljene za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, je Komisija poudarila, da je preiskava pokazala (uvodni izjavi (149) in (165) začasne uredbe), da je dampinški uvoz znatno oviral dvig cen industrije Unije v obdobju preiskave, kar je veljalo zlasti za prodaje velikih količin na ključnih lokacijah uvoza, kot sta pristanišči Rouen in Gent. Iz preglednice 10 začasne uredbe je razvidno, da je industrija Unije v obdobju preiskave zaradi tega razvoja utrpela izgube. Zato ne bi bilo pravilno domnevati, da je industrija Unije lahko povrnila svoje celotne stroške (vključno s stroški prevoza). Komisija je zato trdila, da je bil dvig cen na trgu Unije oviran od leta 2016 do obdobja preiskave. V spisu ni informacij o tem, da so se cene nevzorčenih proizvajalcev Unije bistveno razlikovale od cen vzorčenih proizvajalcev. Če bi bili v vzorec izbrani drugi proizvajalci Unije, to verjetno ne bi vplivalo na ugotovljena nelojalno nižanje prodajnih cen in oviranje dviga cen. Ta trditev je bila zato zavrnjena. Kar zadeva prodajo industrije Unije, uporabljeno za izvedene izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen,

je Komisija potrdila, da se je uvoz sečnine in amonijevega nitrata z 32 % dušika primerjal izključno s prodajo industrije Unije za isto vrsto izdelka.

(126) Proizvajalec izvoznik MHTL se je poleg navedene sodne prakse evropskih sodišč skliceval tudi na druge razloge za sklep, da je bila metodologija Komisije za določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen nezakonita. Zadevna stran je trdila, da je uporaba člena 2(9) osnovne uredbe, ki določa konstruiranje izvozne cene v primeru prodaje prek povezane strani v Uniji, po analogiji za izračun nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen v nasprotju s členom 3 (1) osnovne uredbe, saj bi se navedena določba uporabljala le za izračun dampinga in je ne bi bilo mogoče uporabiti v okviru analize škode. Nazadnje, uporabljena metodologija naj bi tudi kršila pravo STO, saj naj ne bi pomenila poštene primerjave.

(127) Komisija je opozorila, da osnovna uredba ne predpisuje določne metodologije, kar zadeva določitev stopnje nelojalno znižanih prodajnih cen in kar zadeva ugotavljanje obstoja nelojalnega nižanja cen za zadevno državo. Komisija ima zato pri ocenjevanju navedenega dejavnika široko polje proste presoje. To diskrecijsko pravico omejuje potreba po utemeljitvi sklepov na pozitivnih dokazih in objektivnem preverjanju, kot zahteva člen 3(2) osnovne uredbe. Komisija je tudi opozorila, da člen 3(3) osnovne uredbe posebej določa, da je treba obstoj znatnega nelojalnega nižanja prodajnih cen preveriti na ravni dampinškega uvoza, ne pa na ravni kakršne koli naknadne cene pri nadaljnji prodaji na trgu Unije.

(128) Na podlagi tega mora Komisija, kar zadeva elemente, upoštevane pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen (zlasti izvozno ceno), opredeliti točko, na kateri se prvič pojavi (ali bi se lahko pojavilo) konkuriranje proizvajalcem Unije na trgu Unije. Navedena točka je dejansko nakupna cena prvega nepovezanega uvoznika, ker se lahko družba načeloma odloči, ali bo dobavljala pri industriji Unije ali pri čezmorskih dobaviteljih. Navedena presoja bi morala temeljiti na izvozni ceni na ravni meja Unije, ki se šteje za primerljivo s ceno franko tovarna industrije Unije. Pri izvozu prek povezanih uvoznikov bi točka primerjave morala biti takoj za tem, ko blago prečka mejo Unije, ne pa v poznejši fazi v okviru distribucijske verige, na primer ob prodaji blaga končnemu uporabniku. Tako se analogno pristopu, uporabljenemu pri izračunih stopnje dampinga, izvozna cena konstruira na podlagi cene pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki, ki je ustrezno prilagojena v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe. Ker je navedeni člen edina določba osnovne uredbe, ki daje navodila za konstruiranje izvozne cene, je njena analogna uporaba upravičena. V zvezi z izračuni nelojalnega nižanja ciljnih cen je Komisija ugotovila, da uporaba člena 2(9) osnovne uredbe ni povzročila asimetrične primerjave (v nasprotju z zadevo Jindal), ker je bila za primerjavo nelojalnega nižanja ciljnih cen ciljna cena industrije Unije konstruirana le s proizvajalčevimi proizvodnimi stroški, PSA-stroški in ciljnim dobičkom, zato je primerljiva s konstruirano izvozno ceno. Drugače povedano, stroški povezanih prodajnih subjektov proizvajalcev Unije niso bili upoštevani pri primerjavi ciljne cene industrije Unije s konstruirano izvozno ceno.

(129) Proizvajalec izvoznik Eurochem je trdil tudi, da je Komisija pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen storila več administrativnih napak, zlasti v zvezi z izračunom izvozne cene na ravni CIF, ko je te napake popravila, pa je sklenila, da njegov uvoz v Unijo ni nelojalno nižal cen industrije Unije. Komisija je te trditve analizirala in po potrebi ustrezno preračunala izvozno ceno. Sklep Komisije je bil še vedno enak, tj. da je uvoz tega proizvajalca izvoznika nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije.

(130) Isti proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija zagotoviti razčlenitev izračunov nelojalnega nižanja prodajnih cen glede na dobavne pogoje industrije Unije. Komisija je menila, da taka razčlenitev ni potrebna glede na podrobna pojasnila, ki so bila podana v zvezi s prodajo industrije Unije na trgu Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(131) Združenje Fertilizers Europe je poudarilo, da sta bila nižanje in oviranje dviga cen v obdobju preiskave očitna ter da lahko povzročita še večjo škodo kot nelojalno nižanje prodajnih cen. V tem smislu je Komisija opozorila, da je v uvodnih izjavah (166) in (167) začasne uredbe že sklenila, da so bile leta 2017 tržne cene Unije dejansko znižane in da je bil v obdobju preiskave dvig tržnih cen Unije oviran, saj nadaljnja povečanja stroškov plina niso vodila v zvišanja prodajnih cen zaradi učinka naraščajočega obsega dampinškega uvoza. To je bilo očitno mogoče zaradi koncentracije uvoza v pristaniščih, kot sta Gent in Rouen, zaradi preglednosti trga ter ker sta sečnina in amonijev nitrat zelo homogen izdelek, katerega nakup je praktično v celoti odvisen zgolj od cene. Zato je bila industrija Unije prisiljena v prodajo po vse nižjih maržah, kar je povzročilo 3,5-odstotno izgubo v obdobju preiskave.

(132) Da bi Komisija nadalje proučila trditev nekaterih zainteresiranih strani, da se izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen niso izvedli na isti ravni trgovanja, je proučila vrste vpletenih strank. Uvoz iz zadevnih držav je bil v velikih količinah poslan uvoznikom in distributerjem. Vzorčeni proizvajalci Unije so prodajali trgovcem, distributerjem, trgovcem na drobno s kmetijskimi izdelki in velikim zadrugam. Vse te stranke so kupovale v velikih količinah in dostavljale velike količine svojim strankam. Končnim uporabnikom je bil prodan le zelo majhen delež prodaje vzorčene industrije Unije, ki ni bil uporabljen v izračunu iz uvodne izjave (115). Zato je bilo sklenjeno, da so se izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen izvedli na isti ravni trgovanja.

(133) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da bi morala Komisija pri izvedbi izračunov nelojalnega nižanja prodajnih cen upoštevati sezonsko nihanje cen. Ker se sečnina in amonijev nitrat ne uporabljata v enakih količinah vse leto, se cene znatno razlikujejo glede na čas nakupa. Poleg tega bi nakup izven sezone po tako precej nižji ceni pomenil tudi veliko večje stroške skladiščenja, kot jih je Komisija v izračunih nelojalnega nižanja prodajnih (in ciljnih) cen uporabila kot znesek za prilagoditev uvoznih cen za skladiščenje.

(134) Komisija je informacije, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci izvozniki, proučila glede na datum računa, da bi videla, ali so cene v obdobju preiskave nihale, kar bi kazalo na sezonsko nihanje, in ugotovila, katere strani prodajajo v visoki/nizki sezoni. Komisija je ugotovila, da so bile cene v obdobju preiskave najvišje v obdobju od januarja do marca 2018. Z analizo je bilo tudi ugotovljeno, da je industrija Unije prodajala razmeroma enake količine skozi vse leto. Poleg tega je bil tudi uvoz iz zadevnih držav razmeroma dobro razporejen skozi vse leto. Zato iz razpoložljivih podatkov ni bilo nobenega dokaza o pomembnem in doslednem učinku sezonskega nihanja na izračun. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(135) Dva ruska proizvajalca izvoznika Acron in Eurochem sta trdila, da je Komisija pri svojem izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen storila več administrativnih napak. Eden od njiju je zlasti nasprotoval izračunu vrednosti CIF glede pretvorbe razredčenega izdelka v izvoženi izdelek po pretvorbi v količine. Kot je navedeno v uvodni izjavi (52), je bila ta trditev zavrnjena.

(136) Vlada ZDA je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ni izvedla analize učinkov na cene, vključno z nelojalnim nižanjem prodajnih cen, v zvezi s podatki, ki zajemajo celotno obravnavano obdobje, in ne le na podlagi cen v obdobju preiskave. Ta trditev se zavrne. Ugotovitve iz uvodnih izjav (164) do (166) začasne uredbe o učinkih na cene temeljijo na analizi, ki zajema celotno obravnavano obdobje. Dejansko so se uvozne cene iz zadevnih držav znižale za 30 % do 34 % v obravnavanem obdobju, odvisno od države. To znižanje prodajnih cen je bilo zlasti očitno v letu 2016 (znižanje za 23 % do 27 % v primerjavi z letom 2015, odvisno od države), ki je bilo tudi leto, v katerem je bilo zabeleženo največje letno povečanje obsega uvoza iz zadevnih držav, in sicer za 50 %. Leto 2016 je bilo tudi leto, v katerem so prodajne cene industrije Unije zabeležile največji upad (znižanje za 26 %) in se je dobičkonosnost industrije Unije začela zmanjševati. Gibanja cen uvoza in industrije Unije kažejo nižanje/oviranje dviga cen, ki ga je povzročil zadevni uvoz v obravnavanem obdobju. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (152) v nadaljevanju, je nelojalno nižanje prodajnih cen le eden od dejavnikov v precej obširnejši analizi učinka na cene, pri kateri je nižanje/oviranje dviga cen ključni argument za vzročno zvezo.

(137) Ker glede uvoza iz zadevnih držav ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila vse druge sklepe iz uvodnih izjav (113) do (131) začasne uredbe.

4.4 **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.4.1 *Splošne opombe*

(138) Ker ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (132) do (136) začasne uredbe.

4.4.2 *Makroekonomski kazalniki*

(139) Nekatere zainteresirane strani so zahtevale pojasnilo o metodologiji in viru makroekonomskih kazalnikov iz začasne uredbe. Komisija potrjuje, kot je navedeno v uvodni izjavi (134) in ustreznih preglednicah v začasni uredbi, da je bil vir podatkov za makroekonomske kazalnike združenje Fertilizers Europe. Vendar podatki, ki jih je predložilo združenje Fertilizers Europe, niso bili vedno sprejeti, kakor so bili sporočeni. Dejansko je Komisija za nekatere kazalnike, zlasti proizvodnjo, proizvodno zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti in skupni obseg prodaje, nadomestila nekatere podatke za posamezne družbe, ki jih je predložilo združenje Fertilizers Europe, če so se razlikovali od preverjenih podatkov katere od vzorčenih družb. Poleg tega so bili za pridobitev zanesljive razčlenitve podatkov o prodaji na povezane in nepovezane strani ter prodajo Unije in izvoz kot ključ za dodelitev uporabljeni preverjeni podatki iz vzorca. Nazadnje, podatki združenja Fertilizers Europe o končnih zalogah in zaposlovanju so se proučili, vendar je bilo odločeno, da bi bilo treba uporabiti ekstrapolacijo na podlagi preverjenih podatkov iz vzorca, saj se šteje za zanesljivejšo. Zainteresiranim stranem je bilo to pojasnjeno med zaslišanji po začasnem razkritju.

(140) Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik Acron trdil, da navedena razlaga kaže, da je analiza makroekonomskih kazalnikov, ki jo je izvedla Komisija, zato temeljila na nepreverjenih podatkih in ni točna. Ta trditev je bila zavrnjena. Zgoraj navedeni postopek natančno opisuje nasprotno od tega, kar trdi družba Acron, in sicer podrobno in temeljito preverjanje podatkov, ki jih je predložila industrija, in proučitev, kako je te podatke najbolje uporabiti.

(141) Proizvajalec izvoznik Acron je v pisni predložitvi po zaslišanju in po dokončnem razkritju trdil, da so bili podatki o izkoriščenosti zmogljivosti v začasni uredbi pretirani zaradi tovarn, ki so se s proizvodnje sečnine in amonijevega nitrata preusmerile v proizvodnjo drugih gnojil z višjo dodano vrednostjo. Proizvajalec izvoznik CFI je podal pripombe glede podatkov o proizvodni zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti iz začasne uredbe. Trdil je, da so podatki o zmogljivosti verjetno previsoki, ker vključujejo neizkoriščeno zmogljivost.

(142) Prvič, res je, da podatki iz začasne uredbe vključujejo element neizkoriščene zmogljivosti. Če bi bila neizkoriščena zmogljivost izključena, bi skupna proizvodna zmogljivost v obdobju preiskave znašala približno 7 000 000 ton (namesto 8 385 000 ton), izkoriščenost zmogljivosti pa bi bila 56-odstotna (namesto 46-odstotna). Trend v obravnavanem obdobju bi bil tudi brez neizkoriščene zmogljivosti še vedno padajoč in zelo podoben podatkom, uporabljenim v začasni uredbi.

(143) Drugič, Komisija je pri obravnavanju proizvodne zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti, kakor je navedeno v začasni uredbi, v svoji analizi upoštevala, da se lahko proizvajalci (do neke mere) preusmerijo v proizvodnjo drugih izdelkov na podlagi dušika. Zato Komisija zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti ni štela za dejavnika, ki pomembno vplivata na sliko škode v tej konkretni preiskavi.

(144) Proizvajalec izvoznik Acron je trdil, da je bila stopnja izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije 100-odstotna in da je bila vsa sporočena neizkoriščena zmogljivost namesto tega uporabljena za proizvodnjo drugih gnojil. Vendar ni predložil nobenih dokazov v podporo tej trditvi, podatki o zmogljivosti in stopnji izkoriščenosti zmogljivosti v začasni uredbi pa so bili ustrezno preverjeni. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(145) Ker glede makroekonomskih kazalnikov ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (137) do (147) začasne uredbe.

4.4.3 *Mikroekonomski kazalniki*

(146) Proizvajalec izvoznik Eurochem je trdil, da bi morali proizvajalci Unije glede na več sklicevanj v začasni uredbi na nihanje cen plina predložiti nezaupni povzetek, iz katerega bi bil razviden trend nakupnih cen plina. Vendar se nakupne cene plina vzorčenih proizvajalcev kot take niso zahtevale v vprašalniku, zato v izpolnjenem vprašalniku niso bile navedene. Te cene so bile pridobljene in preverjene med preveritvenimi obiski, priloge, sprejete med preverjanjem na kraju samem, pa so se obravnavale kot zaupne, ker razkrivajo interne stroške proizvajalcev Unije. V združeni in nezaupni obliki so se gibale na naslednji način:

Nakupne cene plina vzorčenih proizvajalcev

2015	2016	2017	OP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Proizvajalec izvoznik CFI je podal pripombe glede uvodne izjave (158) začasne uredbe o zmožnosti zbiranja kapitala. Po trditvah zadevne strani zmožnost družbe, da zbere kapital, na splošno ni neposredno povezana z denarnim tokom, temveč s splošnim finančnim stanjem družbe. Vendar je proizvajalec Unije v tej preiskavi dokazal, da naložbe običajno financira iz presežkov denarnega toka. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da se je splošno finančno stanje industrije Unije v obravnavanem obdobju očitno poslabšalo. Zaradi izpostavljenega vprašanja se torej niso spremenile ugotovitve iz uvodne izjave (158) začasne uredbe.

(148) Družba CFI je trdila tudi, da bi bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, drugačna, če bi se analizirala ločeno za vsakega proizvajalca Unije, in sicer zaradi vprašanj, kot so njihovi stroški nabave plina ali njihov geografski položaj.

(149) Analiza škode se je izvedla na podlagi celotne industrije Unije, ne pa za posameznega proizvajalca. Zato položaj posameznih družb/skupin za splošno oceno ni pomemben. Vsekakor je v tem konkretnem primeru preiskava pokazala, da so bili trendi za vse tri vzorčene proizvajalce Unije (ki se štejejo za reprezentativne za položaj industrije Unije) podobni in negativni. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(150) Proizvajalec izvoznik Acron in ruska vlada sta izpodbijala sklep o škodi s pripombami glede nekaterih dejavnikov škode, za katere sta trdila, da so v nekem trenutku v obravnavanem obdobju ali še pred tem pokazali pozitiven razvoj. Vendar je treba pri vsaki smiselni oceni upoštevati vse dejavnike iz člena 3 osnovne uredbe, kot je Komisija storila v tem primeru. Na podlagi tega je Komisija navedene trditve zavrnila.

(151) Ker glede mikroekonomskih kazalnikov ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (148) do (158) začasne uredbe.

4.4.4 *Sklep o škodi*

(152) Ker glede sklepa o škodi ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (159) do (161) začasne uredbe.

5. **VZROČNA ZVEZA**

5.1 **Učinki dampinškega uvoza**

(153) Proizvajalec izvoznik MHTL je trdil, da je ocena vzročne zveze temeljila na obstoju nelojalnega nižanja prodajnih cen. Ker je bila po njegovem mnenju metodologija za določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen napačna, je celotna analiza vzročne zveze prav tako napačna in v nasprotju s členom 3(2), (3), (5), (6), (7) in (8) osnovne uredbe.

(154) Komisija je po analizi pripomb, prejetih po začasnem razkritju, potrdila, da je uvoz iz zadevnih držav nelojalno nižal prodajne cene proizvajalcev Unije. V vsakem primeru so se v analizi vzročne zveze poleg ugotovitve nelojalnega nižanja prodajnih cen upoštevali številni drugi dejavniki. Dejansko je v uvodnih izjavah (166) in (167) začasne uredbe znižanje cen in oviranje dviga cen v obdobju preiskave, ki ju je povzročil zadevni uvoz, glavni argument v

zvezi z vzročno zvezo. Preglednica 7 navedene uredbe prikazuje tudi, da so se v obravnavanem obdobju prodajne cene industrije Unije znižale precej bolj kot so se zmanjšali njeni stroški. Podobno so se njene prodajne cene znižale od leta 2016 do obdobja preiskave, stroški proizvodnje na enoto pa so se znatno povečali. Oba trenda sta kazala na oviranje dviga cen, ki ga je povzročil zadevni uvoz. Navedena ugotovitev je bila potrjena v končni analizi, zato se je trditev proizvajalca izvoznika zavrnila.

(155) Ker glede sklepa o pripisovanju ugotovljene škode uvozu subjektov ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav (163) do (167) začasne uredbe.

5.2 **Učinki drugih dejavnikov**

(156) Več zainteresiranih strani se ni strinjalo z vlogo, ki jo je Komisija pripisala dampinškemu uvozu v uvodnih izjavah (163) do (167) začasne uredbe, ker so bili po njihovem mnenju za povzročitev škode odgovorni drugi dejavniki. Te trditve so obravnavane v nadaljevanju.

5.2.1 *(Svetovna) cena sečnine*

(157) Več zainteresiranih strani je ponovilo trditev, da se razvoj cen sečnine in amonijevega nitrata na večini trgov ujema z razvojem cen sečnine. Niso se strinjale z analizo te trditve, ki jo je Komisija izvedla v uvodnih izjavah (176) in (177) začasne uredbe, saj naj ne bi točno opisala argumenta, da za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, ni odgovoren uvoz iz zadevnih držav, temveč razvoj cen sečnine.

(158) Proizvajalec izvoznik CFI je pripomnil tudi, da ugotovitev Komisije iz uvodne izjave (149) začasne uredbe, da so se prodajne cene industrije Unije leta 2016 znižale zaradi povečanja uvoza in da so navedene cene zato ostale nizke, ni podprta z dejstvi. Razvoj prodajnih cen industrije Unije naj bi bilo v celoti mogoče pripisati razvoju cen sečnine. Isto trditev je družba Eurochem ponovila tudi po dokončnem razkritju.

(159) Komisija se je strinjala, da se cenovni trendi sečnine ter sečnine in amonijevega nitrata na splošno ujemajo. Dejansko na podlagi informacij iz različnih statističnih virov obstaja povezava med razvojem cen obeh vrst gnojil. Včasih je povezava močna, včasih pa se, kot v obravnavanem obdobju, trenda sečnine in amonijevega nitrata ter sečnine v Uniji gibata različno. Pritožnik je na primer v predložitvi z dne 26. aprila 2019 proučil znatne razlike med cenami sečnine ter sečnine in amonijevega nitrata na enoto dušika v Uniji v različnih trenutkih obravnavanega obdobja, sporočene v poslovnih publikacijah.

(160) Proizvajalec Unije OCI Nitrogen je trdil, da bi moralo povečanje obsega uvoza sečnine in amonijevega nitrata povzročiti večjo razliko med ceno sečnine in amonijevega nitrata ter sečnine „brez dušika“, da bi bila utemeljena ugotovitev glede vzročne zveze v zvezi z dampinškim uvozom. Njegova analiza ni pokazala znatnega povečanja razlike v mesecih, v katerih se je povečal obseg uvoza, zato je zadevna stran sklenila, da med zadevnim uvozom in škodo, ki so jo utrpeli proizvajalci Unije, ni vzročne zveze.

(161) Čeprav bi povezava lahko obstajala, pa to ne bi pomenilo, da dampinški uvoz ne more biti odgovoren za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Kar zadeva učinek zadevnega uvoza na položaj industrije Unije, je Komisija najprej spomnila, da so se v primerjavi z letom poprej uvozne cene najbolj znižale (–30 %), obseg uvoza pa najbolj povečal (+50 %) leta 2016. Industrija Unije je istega leta izgubila tržni delež (–14 %), njene prodajne cene so se znižale (–26 %), njena dobičkonosnost pa se je začela izrazito zmanjševati, kar je nazadnje privedlo do znatnih izgub v obdobju preiskave. Na podlagi teh dejstev ni mogoče oporekati, da obstaja jasna vzročna zveza med dampinškim uvozom in škodo.

(162) Iz analize, ki jo je izvedel proizvajalec Unije, ta povezava ni bila razvidna zaradi mesečne analize obsega uvoza in razlike v cenah pri takem mesečnem uvozu „brez sečnine“. Komisija se s tako analizo ni strinjala. Prvič, sečnina ter sečnina in amonijev nitrat vsebujejo dušik, uporablja pa jih ista uporabniška industrija (tj. kmetje). Zato določena mera povezave ni presenetljiva. Drugič, pri primerjavi „prilagojene“ razlike v ceni z obsegom uvoza glede na

posamezne mesece se ne upošteva dejstvo, da so cene pogosto dogovorjene več mesecev pred vstopom v Unijo in da se razlikujejo glede na letni čas, v katerem se določijo. Zato je Komisija menila, da ni podlage za (i) „prilagoditev“ cen, kot je zadevna stran storila v svoji trditvi, in (ii) pripis večjega pomena naknadni analizi glede na posamezne mesece. Na tej podlagi nobena povezava med cenami sečnine ter sečnine in amonijevega nitrata ne more prekiniti vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo.

(163) Proizvajalec izvoznik CFI se ni strinjal s sklepom Komisije, da so v obravnavanem obdobju promptne cene sečnine na različnih točkah po vsem svetu pokazale nihanje cen, odvisno od trga. Trdil je, da je iz informacij, na katere se je sklicevala Komisija, dejansko razvidna povezava med svetovnimi cenami sečnine. Poleg tega je kritiziral štiri trge, navedene v gradivu iz sprotne opombe 15 začasne uredbe, saj sta bila dva na Kitajskem, za katero Komisija meni, da so njeni trgi v zvezi s sečnino izkrivljeni, ter trdil, da manjkajo referenčne tržne cene US Gulf FOB barge ali Middle East granular FOB, ki naj bi bile precej pomembnejše. V zvezi s tem je Komisija opozorila, da kar zadeva kakovost gradiva, ker ni nobena zainteresirana stran pravočasno predložila grafov o cenah gnojil, ki niso avtorsko zaščiteni, je Komisija uporabila nekaj razpoložljivih informacij, ki niso avtorsko zaščitene in iz katerih je razvidno, da so se cene sečnine v bližnji preteklosti v različnih delih sveta oblikovale različno.

(164) Po dokončnem razkritju je družba Eurochem oporekala tudi dejstvu, da je Komisija začasno uporabila kitajske cene za dokazovanje odsotnosti korelacije in da ni uporabila prepozno predloženih pripomb. Vendar je Komisija v zvezi s tem proučila vse razpoložljive dokaze in ugotovila, da cena sečnine na svetovnem trgu ni bistveno vplivala na industrijo Unije. To mnenje je bilo nadalje potrjeno iz razlogov v naslednji uvodni izjavi.

(165) Po dokončnem razkritju je združenje Fertilizers Europe predložilo dodatne dokaze, da je bila korelacija med cenami sečnine ter sečnine in amonijevega nitrata prekinjena v obdobju preiskave, pozneje pa še bolj. Informacije so dejansko potrdile ugotovitev Komisije, da korelacija ni strukturno močna, kar je v nasprotju s trditvami več strani.

(166) Družba OCI Nitrogen je prav tako izrazila nestrinjanje z dejstvom, da je Komisija v uvodni izjavi (176) začasne uredbe uporabila informacije, javno dostopne na internetu, pri čemer pa te informacije niso bile vključene v javno dostopen spis. Po mnenju zadevne strani bi smela Komisija v skladu s členom 2(6a)(c) in (e) osnovne uredbe uporabiti le informacije, ki so vključene v spis preiskave in jih lahko Komisija ustrezno preveri, kar pa v tem primeru ni bilo mogoče, saj je stran, od katere informacije izvirajo, odklonila sodelovanje v preiskavi.

(167) Komisija je to trditev zavrnila in opozorila, da člen 2(6a)(c) in (e) osnovne uredbe v tem primeru ni pomemben, saj se nanaša na izračun dampinga v primeru znatnega izkrivljanja v državi izvoznici. Poleg tega bi morala Komisija v okviru skrbnega ravnanja informacije, na podlagi katerih zainteresirane strani utemeljijo svoje trditve, navzkrižno preveriti glede na druge ustrezne vire informacij. Zato je Komisija nekatere podatke o cenah sečnine, ki jih je predložila družba OCI Nitrogen, navzkrižno preverila glede na predstavitev iz leta 2018, ki jo je drugi proizvajalec Unije v postopku javno objavil na svojem spletišču. Zadevna predstavitev vsebuje graf s cenami sečnine od januarja 2015 v različnih delih sveta, kakor so jih navedli ponudniki tržnih informacij.

(168) Zato je, kakor je navedeno v uvodni izjavi (177) začasne uredbe, Komisija sklenila, da (svetovna) cena sečnine ne bi mogla znatno vplivati na prodajne cene industrije Unije in njen slab položaj.

5.2.2 *Drugi dejavniki*

(169) Proizvajalec izvoznik Eurochem se ni strinjal z ugotovitvijo Komisije v uvodni izjavi (155) začasne uredbe, da je bil uvoz odgovoren za oviranje dviga prodajnih cen industrije Unije, pri čemer je poudaril, da je na cene industrije Unije od leta 2017 pritiskalo povečanje stroškov za zemeljski plin. Po dokončnem razkritju je bila ta trditev ponovljena. Tudi ruska vlada je trdila, da je povečanje stroškov za zemeljski plin vplivalo na dobičkonosnost industrije Unije. To vprašanje je bilo obravnavano že v uvodnih izjavah (178) do (180) začasne uredbe. Čeprav bi bil lahko razvoj cen plina vzrok za povečanje stroškov, niti plin niti druga povečanja stroškov niso bila vzrok za to, da industrija Unije ni mogla zvišati svojih cen (katerih dvig je oviral zadevni uvoz), da bi se izognila izgubam, ugotovljenim v obdobju preiskave. Ena od strani je trdila, da se je dobičkonosnost industrije Unije izrazito in močno zmanjšala leta 2017 in v obdobju preiskave, ker se je odločila, da bo „delovala proti trgu“ ter cene kljub znatnemu

zvišanju cen zemeljskega plina in s tem povečanju stroškov ohranila na razmeroma nizki ravni iz leta 2016. Zadevna stran je menila, da je imela industrija Unije druge možnosti, česar pa ne podpirajo dejstva iz spisa, iz katerih je razvidno, da je industrija Unije med letom 2016 in obdobjem preiskave kljub tem cenam izgubila 3,5-odstotni tržni delež v Uniji (preglednica 5 začasne uredbe). Tržni delež Unije v višini 2,1 odstotne točke, ki ga je industrija Unije izgubila od leta 2016, je v nasprotju s povečanjem deleža zadevnega uvoza na trgu v istem obdobju za 3,7 odstotne točke (preglednica 2 začasne uredbe). V istem obdobju, tj. od leta 2016 do obdobja preiskave, se je povprečna uvozna cena iz zadevnih držav dodatno znižala za več kot 7 % (preglednica 3 začasne uredbe). Industrija Unije ni mogla zvišati svojih prodajnih cen v skladu s povečanjem stroškov, da bi omejila izgubo tržnega deleža, zaradi česar je bil močno oviran dvig cen, dobičkonosnost pa se je izrazito zmanjšala. Povedano drugače, dobičkonosnost se je zmanjšala zaradi oviranja dviga cen, ki ga je povzročil povečan obseg dampinškega uvoza, industrija Unije pa v takem scenariju ni mogla zvišati prodajnih cen, da bi se izrazilo to povečanje stroškov. V tem smislu gibanje cen plina v tem primeru ne pojasni zmanjšanja dobička in ga ni mogoče šteti za dejavnik, ki prispeva k slabemu položaju industrije Unije.

(170) Več zainteresiranih strani je trdilo, da je na analizo vzročne zveze vplival izbor vzorca, ki po njihovem mnenju ni reprezentativen za industrijo Unije, saj sta imeli družbi AB Achema in Grupa Azoty velike težave, specifične za posamezno družbo, ki jih drugi proizvajalci Unije niso imeli. Zlasti so ponovno poudarile, da so za družbi AB Achema in Grupa Azoty veljale regulirane in visoke cene plina ter da so bili njuni stroški prevoza prodaje v Zahodno Evropo, kjer se je prodala večina sečnine in amonijevega nitrata, pretirano visoki. Te trditve so ponovile po dokončnem razkritju.

(171) V zvezi s to trditvijo je treba najprej opozoriti, da se makroekonomski kazalniki v oceni škode nanašajo na vse proizvajalce Unije, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah (134) do (136) začasne uredbe. Na ravni vzorčenih proizvajalcev se ocenijo samo mikroekonomski kazalniki. Zato sestava vzorca ne vpliva na negativni trend večine makroekonomskih kazalnikov, zlasti glede obsega proizvodnje, obsega prodaje in tržnega deleža. Drugič, kot je navedeno v uvodni izjavi (124), je bil vzorec določen na podlagi obsega proizvodnje in prodaje podobnega izdelka v obdobju preiskave in predstavlja več kot 50 % obsega proizvodnje in prodaje Unije. Zato se šteje, da je reprezentativen in v celoti skladen z določbami člena 17 osnovne uredbe.

(172) Kar zadeva vprašanje cen plina za družbi AB Achema in Grupa Azoty, je Komisija pri vseh treh vzorčenih proizvajalcih Unije proučila, kako je bil plin nabavljen in koliko so znašali stroški. Čeprav se cene plina in drugi stroški nabave plina med državami članicami očitno razlikujejo, je bilo jasno, da je bil trend cene plina podoben pri vseh treh proizvajalcih. Stroški plina so se zmanjšali leta 2016 ter zvišali leta 2017 in v obdobju preiskave (glej tudi preglednico iz uvodne izjave (146)). V obravnavanem obdobju se je dobičkonosnost vseh treh proizvajalcev stalno zmanjševala, saj višjih stroškov (najvišji in najbolj spremenljivi so bili stroški plina) leta 2017 in v obravnavanem obdobju niso spremljale višje prodajne cene. Drugače povedano, tudi če bi se absolutne vrednosti za nekatere od teh kazalnikov lahko razlikovale od enega proizvajalca do drugega (kot je trdila družba Eurochem po dokončnem razkritju), je bila škoda očitna pri vseh treh proizvajalcih in ni znakov ali dokazov v spisu, da bi drugačen vzorec spremenil ugotovitve o škodi.

(173) Kar zadeva vprašanje, da je geografski položaj vzorčenih proizvajalcev Unije povzročil škodo zaradi stroškov prevoza, povezanih z dajanjem zadevnega izdelka na trg, je bilo v obdobju preiskave 20 znanih proizvajalcev zadevnega izdelka s proizvodnimi obrati v vseh delih Unije. Poleg tega se je znotraj vzorca večina prodaje, čeprav je bil del obsega prodaje s pomorskim prevozom prepeljan v druge dele Unije, prodala lokalno ([19]). Tretjič, ni nenavadno, da imajo proizvajalci stranke tako daleč, da so stroški prevoza znatni. Pomembno za preiskavo Komisije

([19]) Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik CFI trdil, da to ni bilo zajeto v izračunu nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen. Vendar to ni res. Dejstvo, da je bila večina prodaje industrije Unije prodana na bolj lokalni ravni, je pomenilo, da so bile za približno 60 % prodajnih cen industrije Unije, uporabljenih pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen, uporabljene cene franko tovarna, na tem razmerju pa temelji tudi prilagoditev ciljne cene za prevozne stroške v izračunu nelojalnega nižanja ciljnih cen.

pa je, da je dvig cen na takih trgih oviran zaradi učinka uvoza po nepoštenih cenah. Poudariti je treba tudi, da je lahko industrija Unije v prvih dveh letih obravnavanega obdobja kljub geografskemu položaju ustvarila razumne dobičke.

(174) Za prodajo v Rouen ali Gent, kakor je navedeno v uvodni izjavi (107), so stroški prevoza do točke CIF znašali približno 15–20 % cene CIF. Vendar je bilo treba take stroške kriti vsako leto, v letih 2015 in 2016 pa je bila industrija kot celota, vključno s proizvajalci s takimi stroški CIF, dobičkonosna. Kot je bilo navedeno, trendi v tem primeru kažejo, da je bila škoda očitna pri vseh treh vzorčenih proizvajalcih in ne le tistih s sedežem na Poljskem in v Litvi. Zato je bilo sklenjeno, da stroški prevoza, povezani z dajanjem izdelka na trg, niso prekinili vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(175) Družba OCI Nitrogen je pripomnila, da Komisija ni upoštevala argumenta, da je integracija ključna v industriji gnojil. Trdila je, da je proizvajalec, če linija za proizvodnjo sečnine in amonijevega nitrata ni integrirana z linijami za proizvodnjo drugih gnojil, izpostavljen tržnim nihanjem ter da je to primer samopovzročene škode. Vendar so vse tri vzorčene družbe sečnino in amonijev nitrat ter druga gnojila proizvajale v integriranih obratih. Dejstvo, da so bili nekateri proizvajalci bolj odvisni od sečnine in amonijevega nitrata kot drugi proizvajalci, ne pomeni, da je bila škoda samopovzročena. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(176) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da se je produktivnost zmanjšala za 1 %, stroški dela pa so se povečali za 10 %, in ker taki dodatni stroški niso povezani z uvozom, bi se morali upoštevati v analizi vzročne zveze, ki jo je izvedla Komisija.

(177) Komisija je to trditev zavrnila, saj se povečanje povprečnih stroškov dela na zaposlenega ne izraža v podobni spremembi stroškov proizvodnje na enoto, ki so se nasprotno in kot je prikazano v preglednici 7 začasne uredbe, v obravnavanem obdobju zmanjšali za 11 %. Poleg tega je zmanjšanje produktivnosti mogoče pripisati splošnemu zmanjšanju proizvodnje sečnine in amonijevega nitrata s strani proizvajalcev Unije v obravnavanem obdobju, kar je povezano tudi s pritiskom uvoza na trg Unije za sečnino in amonijev nitrat.

(178) Proizvajalec Unije OCI Nitrogen ter proizvajalca izvoznika CFI in Acron so trdili tudi, da je Komisija napačno zavrnila učinek sezonskega nihanja cen v uvodni izjavi (186) začasne uredbe. Zlasti Komisija po njihovem mnenju ne more trditi, da bi se z izračunom letnega povprečja izravnal pomen sezonskega nihanja cene. Po njihovih navedbah je družba AB Achema sporočila, da je med junijem in oktobrom 2016 poslovanje in proizvodnjo zmanjšala za 50 % ter da ponavadi vsako leto ustavi del svoje proizvodnje, običajno poleti, ko so cene gnojil na trgih najnižje zaradi majhnega povpraševanja. Kar zadeva ustavitev proizvodnje družbe AB Achema, je preiskava pokazala, da proizvodnje ne zmanjša ali začasno ustavi le družba AB Achema, ampak tudi drugi proizvajalci sečnine in amonijevega nitrata, in sicer zaradi vzdrževanja ali popravil. Smiselno je, da so take operacije, kadar je mogoče, načrtovane v nižji sezoni. Poleg tega je v uvodni izjavi (166) začasne uredbe navedeno, da je nekaj prekinitev proizvodnje v Uniji povezanih s slabšimi razmerami na trgu. Vsekakor, kot je bilo že sklenjeno na podlagi analize razporejenosti in cen prodaje v uvodnih izjavah (133) in (134), ni dokazov o nobenem pomembnem in doslednem sezonskem učinku na analizo cen. Po mnenju Komisije je izračun letnega povprečja cen pošten, saj je v dejavnosti sečnine in amonijevega nitrata običajna praksa, da se v drugi polovici leta zagotovijo nekatere količine in cene za dobave v prvi polovici naslednjega leta. Komisija zato potrjuje, da bi bilo treba to trditev zavrniti.

(179) Proizvajalca izvoznika CFI in Eurochem sta trdila, da je industrija Unije svoj izvoz povečala v škodo prodaje v Uniji in da je to povzročilo zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije, ne pa povečanje uvoza iz zadevnih držav. Družba Eurochem je trdila tudi, da se je industrija Unije odločila, da se bo osredotočila na donosnejše izdelke na podlagi dušika, kot je amonijev nitrat, in sicer v škodo trga sečnine in amonijevega nitrata v Uniji, to trditev pa je ponovila tudi po dokončnem razkritju. Po dokončnem razkritju je bilo ponovljeno tudi, da naj bi bil uvoz potreben za zapolnitev vrzeli, saj naj bi industrija Unije izgubila interes za proizvodnjo sečnine in amonijevega nitrata za svoje stranke v Uniji. Kot je pojasnjeno v točki 5.2.2 začasne uredbe, je povečana prodaja industrije Unije na njenih izvoznih trgih (za približno 280 000 ton) nadomestila le majhen del izgube na trgu Unije, ki je sicer znašala približno 700 000 ton. Tudi če upoštevamo zmanjšanje potrošnje v istem obdobju, ni mogoče šteti, da je ta povečani izvoz onemogočil, da bi industrija Unije oskrbovala svojo bazo strank v Uniji. Po mnenju Komisije je preusmeritev proizvodnje nekaterih proizvajalcev Unije (kot je priznano v uvodni izjavi (139) začasne uredbe)

logičen ukrep proizvajalcev Unije, ki so se zaradi uvoza iz zadevnih držav spopadali z zmanjševanjem dobičkonosnosti in zniževanjem cen sečnine in amonijevega nitrata v Uniji. Prav tako glede na okoliščine v obravnavani zadevi večja osredotočenost na izvozne trge ni mogla prispevati k škodi industrije Unije, lahko pa je v omejenem obsegu zmanjšala škodo, ki jo je povzročil dampinški uvoz. Opozoriti je treba, da se je stopnja izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije v obravnavanem obdobju znižala za 7 odstotnih točk na 46 %. Zato povečanje obsega izvoza ni negativno vplivalo na zmožnost industrije Unije, da oskrbuje trg Unije. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(180) Po trditvah ruske vlade dejstvo, da je na strani 57 pritožbe navedeno povečanje izkoriščenosti zmogljivosti proizvajalcev Unije za 21 % v obdobju 2013–2017, dokazuje odsotnost povezave med domnevnim dampingom iz Rusije in znatno škodo industrije Unije. Ta trditev se zavrne. V preglednici 4 je prikazano zmanjšanje izkoriščenosti zmogljivosti v obravnavanem obdobju.

(181) Po dokončnem razkritju je družba Eurochem trdila, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročila tržna dinamika in ne uvoz iz zadevnih držav. Navedena tržna dinamika je obsegala padec cen sečnine in razvoj stroškov plina. Vendar se zdi, da so to le preoblikovane predhodne trditve družbe in trditve drugih strani, ki so bile že pred tem obravnavane in zavrnjene. Kljub temu je industrija Unije, če se povzamejo ugotovitve Komisije, pokazala, da je v letih 2015 in 2016 lahko ustvarila dobiček ne glede na to, ali so bile cene plina visoke ali nizke. Vendar je dejstvo, da je povečanje obsega dampinškega uvoza po nizkih cenah, ki je nižal cene leta 2017 in v obdobju preiskave, industriji Unije preprečilo, da bi dvignila cene za kritje svojih stroškov. Trditev, da je nastalo škodo povzročila tržna dinamika in ne dampinški uvoz, je bila zato zavrnjena.

(182) Po dokončnem razkritju sta družba CFI in združenje IFA trdila, da so dodatni davki, ki jih je moral v obdobju preiskave plačati vzorčeni proizvajalec Unije AB Achema, vplivali na dobičkonosnost družbe in vzorčenih strani. Zato bi jih morala Komisija obravnavati kot dejavnik, ki je morda povzročil škodo. Vendar je treba opozoriti, da so se stroški nabave plina (vključno s pristojbinami, davki in prevozom) v obravnavanem obdobju za vse tri proizvajalce znižali. Dejansko so stroški nabave plina vseh treh proizvajalcev sledili podobnemu trendu. Ni bilo dokazov, da bi dodatni davki enega samega proizvajalca Unije znatno vplivali na dobičkonosnost vzorčene industrije. Nasprotno, dobičkonosnost industrije Unije se je zmanjšala, ker industrija Unije ni mogla zvišati svojih cen v skladu s skupnim povečanjem stroškov. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.2.3 *Sklep*

(183) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, je Komisija sklenila, da noben od drugih dejavnikov, proučenih v začasni in zaključni fazi, ni mogel bistveno vplivati na škodljive razmere industrije Unije. Zato noben od dejavnikov, ki so bili analizirani posamično ali skupaj, ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, v tolikšni meri, da taka povezava ne bi bila več resnična in bistvena, kar potrjuje ugotovitev iz uvodne izjave (190) začasne uredbe.

6. **STOPNJA UKREPOV**

(184) Ruski proizvajalci izvozniki so trdili, da bi neuporaba pravila nižje dajatve iz člena 7(2a) osnovne uredbe le v zvezi z ruskim uvozom povzročila diskriminatorno pobiranje protidampinških dajatev v nasprotju s členom 9.2 Protidampinškega sporazuma STO.

(185) Komisija najprej opozarja, da uporaba pravila nižje dajatve ni obvezno pravilo na podlagi protidampinškega sporazuma STO, saj je v členu 9.1 navedeno, da je njegova uporaba „zaželena“. Ni dodatnih določb, v katerih bi bili pojasnjeni materialnopravni načini njegove uporabe, ko se države članice STO odločijo za uporabo tega pravila. Zato ima EU široko polje presoje glede načinov uporabe pravil nižje dajatve.

(186) Komisija nadalje opozarja, da se pravilo nižje dajatve v nasprotju z razumevanjem tega proizvajalca izvoznika še vedno uporablja na podlagi osnovne protidampinške uredbe, kakor je bila nazadnje spremenjena 30. maja 2018. Po tej spremembi so se spremenili načini njegove uporabe, saj se v primerih izkrivljanja na trgu surovin na podlagi člena 7(2a) šteje, da stopnja dampinga izraža škodo industrije Unije, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah (221) do (237) začasne uredbe.

(187) Do diskriminacije lahko pride le, če se dve podobni situaciji obravnavata različno ali dve različni situaciji obravnavata enako. Na tej logiki temelji tudi določba o nediskriminaciji na podlagi člena 9.2 protidampinškega sporazuma STO, ne glede na to, ali se uporablja tudi za načine uporabe pravila nižje dajatve, ki na podlagi sporazuma ni obvezno.

(188) V tem konkretnem primeru je Komisija ugotovila obstoj izkrivljanja na trgu surovin v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe samo v zvezi z Rusijo in ne v zvezi z drugimi državami izvoznicami, ki so predmet preiskave, kot je dodatno pojasnjeno v uvodni izjavi (217). Zato položaj proizvajalcev izvoznikov v Rusiji, kjer obstaja izkrivljanje na trgu surovin, ni primerljiv s položajem proizvajalcev izvoznikov v Trinidadu in Tobagu ter Združenih državah Amerike, kjer takih izkrivljanj ni. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.1 **Proučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije, v primeru Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike**

(189) Več strani je trdilo, da sodba v zadevi Jindal Saw vpliva tudi na izračun stopenj nelojalnega nižanja ciljnih cen. Pojasniti bi bilo treba, da je bila stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen, ki je bila v tej preiskavi uporabljena kot stopnja odprave škode, določena z uporabo stroškov proizvodnje proizvajalcev Unije. Proizvodnim stroškom se niso prišteli nobeni stroški za pokritje stroškov morebitnih povezanih prodajnih družb industrije Unije. Nesorazmernost, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče in je vplivala na izračune nelojalnega nižanja ciljnih cen v zadevi Jindal, torej v tem primeru ni prisotna, zato se ta trditev zavrne.

(190) Opozoriti je treba, da je bila stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen v začasni fazi izračunana z uporabo konstruirane ciljne cene na ravni CIF za približno 40 % prodaje industrije Unije. Stroški od franko tovarna do CIF so predstavljali 15–20 % cene CIF. Ti stroški so bili v zaključni fazi nekoliko popravljeni navzgor, da bi se popravila manjša napaka pri izračunu v zvezi z nekaterimi cenami CIF enega od vzorčenih proizvajalcev Unije, zaradi česar so bile te cene rahlo podcenjene. Dejanski podatki so zaupni in so bili razkriti zadevnim stranem.

(191) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da Komisija ciljnega dobička ne bi smela izračunati na podlagi dobička, doseženega v obdobju 2013–2015, ker je imela industrija Unije v obdobju 2006–2015 izreden donos zaradi izredno visokih svetovnih cen sečnine. Podobno je proizvajalec izvoznik MHTL trdil, da je bil ciljni dobiček, uporabljen za izračun ciljne cene industrije Unije, določen na nerazumno visoki ravni. Trdil je, da ta 10-odstotni ciljni dobiček ni v skladu z 8-odstotnim ciljnim dobičkom in 5-odstotnim ciljnim dobičkom, ugotovljenim v več drugih preiskavah v zvezi z gnojili v letih 2000 in 2001. Komisija ni predložila elementov, iz katerih bi bila razvidna sprememba okoliščin, ki bi privedla do takega višjega ciljnega dobička. Zato bi moral biti ciljni dobiček določen na 6 %, tj. najnižji ravni v skladu s členom 7(2c) osnovne uredbe.

(192) V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija pri izbiri metodologije za določanje ciljnega dobička v tej preiskavi in pri določanju ustreznega obdobja upoštevala, da lahko dobički nihajo. Kot je navedeno v uvodni izjavi (154) začasne uredbe, je bila 14-odstotna stopnja dobička dosežena leta 2015, ko prodor uvoza še ni bil velik. Komisija je zato zavrnila trditev, da je 10 %, ki jih je uporabila, nerazumno visokih ali izjemnih.

(193) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da so bili poleg uvoza tudi drugi dejavniki vir škode, povzročene industriji Unije ali pa so vsaj prispevali k njej, zato bi bilo treba ciljni dobiček popraviti navzdol, da bi se upošteval učinek teh drugih vzrokov. Ta trditev se zavrne.

(194) Kakor je navedeno v uvodni izjavi (183), je Komisija sklenila, da drugi dejavniki niso prispevali k slabemu položaju industrije Unije. Poleg tega je bil ciljni dobiček, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah (198) in (199) začasne uredbe, določen v skladu z novimi pravili iz člena 7(2c) osnovne uredbe. V členu 7(2c) je navedenih več dejavnikov,

ne da bi bila med njimi določena hierarhija. Komisija je upoštevala raven dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz držav v preiskavi, raven dobičkonosnosti, ki je potrebna za kritje celotnih stroškov in naložb, raziskav in razvoja ter inovacij, ter raven dobičkonosnosti, ki se pričakuje pod običajnimi konkurenčnimi pogoji. Na podlagi člena 7(2c) osnovne uredbe se je odločila za uporabo tehtanega povprečnega dobička, ki ga je industrija Unije dosegla v obdobju 2013–2015, tj. tik pred povečanjem obsega uvoza in hkrati zmanjšanjem dobičkonosnosti industrije Unije. S tem se je zagotovilo, da ciljni dobiček izraža običajne konkurenčne pogoje na trgu, saj je bil tržni delež dampinškega uvoza še vedno majhen. Povečanje uvoza in zmanjšanje dobičkonosnosti od leta 2016 sta očitna, vzročne zveze pa niso prekinili nobeni drugi posamično ali skupaj upoštevani dejavniki, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi (190) začasne uredbe.

(195) Komisija je po uvedbi začasnih ukrepov nekoliko popravila svoj izračun stroškov izpolnjevanja obveznosti v skladu s členom 7(2d) osnovne uredbe. Posodobila je pričakovane stroške pravic do emisij (glej uvodno izjavo (202) začasne uredbe), in sicer je uporabila napovedane cene, ki jih je družba Bloomberg New Energy Finance sporočila 30. maja 2019. Navedena povprečna cena pravic do emisij je dokončno določena na 25,81 EUR/tono proizvedenega CO_2, v primerjavi s 24,14 EUR/tono proizvedenega CO_2 v začasni fazi. Po potrebi so bili nekoliko popravljeni tudi drugi elementi izračuna. Na tej podlagi so bili določeni dodatni stroški v višini 3,8 % (namesto 3,7 % v začasni fazi), ki so bili prišteti neškodljivi ceni. Ti popravki so podrobno pojasnjeni v dodatni opombi k spisu, ki je na vpogled zainteresiranim stranem. Zainteresirane strani niso predložile nobenih pripomb, razen tistih, obravnavanih v uvodni izjavi (197).

(196) Družba CFI je trdila tudi, da Komisija ne bi smela izvesti prilagoditve za prihodnje stroške izpolnjevanja obveznosti v skladu s členom 7(2d), saj ugotovitev Komisije ne potrjuje, da obstajajo pozitivni dokazi in zadostna stopnja gotovosti, da bo industrija Unije imela prihodnje stroške. Po njenem mnenju tudi ni dosledno in točno, da se ciljna cena izračuna na podlagi preteklih proizvodnih stroškov in preteklega dobička ter hkrati izrazijo prihodnji stroškovni elementi. Ta trditev je bila zavrnjena, ker je v začasni uredbi v celoti pojasnjena pravna podlaga za prihodnje prilagoditve stroškov izpolnjevanja obveznosti, metoda, uporabljena za izračun takih stroškov, pa temelji na trdnih dokazih, ki so najboljši razpoložljivi podatki.

(197) Združenje Fertilizers Europe je po dokončnem razkritju trdilo, da se je v tem času povprečna cena za pravice do emisij še dodatno povečala, in zagotovilo podatke iz vira, drugačnega od tistega, ki je bil uporabljen v začasni in zaključni fazi (tj. Bloomberg New Energy Finance). Združenje Fertilizers Europe je zato trdilo, da bi morala Komisija ponovno proučiti to vprašanje. Vendar je Komisija menila, da je izredno pomembno, da sta vir in časovni okvir (tako za začasno kot za dokončno določitev) referenčne vrednosti, uporabljene za določitev pričakovanih stroškov pravic do emisij, zelo jasna, zato se številke iz uvodne izjave (195) potrdijo.

(198) Proizvajalec izvoznik MHTL je trdil, da je Komisija napačno izračunala stopnjo nelojalnega nižanja ciljnih cen na podlagi konstruirane izvozne cene CIF iz razlogov, navedenih tudi v uvodni izjavi (126). Komisija je trdila, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (108)–(110), da je za določeno prodajo primerno določiti proizvodne stroške na ravni CIF, da se stopnja škode določi na točni in smiselni ravni, na kateri se lahko opravi poštena primerjava.

(199) Isti proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da bi Komisija morala za izračune škode kot imenovalec uporabiti drugačno ceno CIF, da bi se izrazile pogodbene posebnosti prodaje na trg Unije. Vendar je ustaljena praksa Komisije, da za določitev imenovalca za izračun dampinga in škode uporabi dejansko ceno, prijavljeno carini Unije. Ta metoda je pošten način za določitev stopenj ter zagotavlja, da se stopnji dampinga in nelojalnega nižanja ciljnih cen določita kot odstotni delež iste cene. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(200) Rezultati dokončnih izračunov so prikazani v preglednici v nadaljevanju.

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen (v %)
Trinidad in Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad in Tobago	Vse druge družbe	55,8	16,2
Združene države Amerike	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Združene države Amerike	Vse druge družbe	37,3	23,9

6.2 **Proučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije, v primeru Rusije**

(201) Rezultat primerjave med dokončno tehtano povprečno uvozno ceno sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v Rusiji z dokončno ciljno ceno industrije Unije, da se glede na Rusijo oceni, ali bi bila začasno določena stopnja dampinga višja od stopnje, ki bi zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije, je:

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen (v %)
Rusija	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusija	Delniška družba „Azot“	20,0	16,3
Rusija	Delniška družba „Nevinnomyssky Azot“	20,0	16,3
Rusija	Vse druge družbe	31,9	16,3

(202) Zato se je potrdilo, da je bila stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen nižja od stopnje dampinga in da bi morala Komisija izvesti proučitev, zahtevano na podlagi člena 7(2a) osnovne uredbe.

(203) Po dokončnem razkritju je družba Eurochem trdila, da je treba prodajno ceno industrije Unije, ki se uporablja za izračun nelojalnega nižanja ciljnih cen, znižati za 7 EUR/tono, da bi se upoštevala razlika v stroških proizvodnje na tono sečnine in amonijevega nitrata med letom 2017 in obdobjem preiskave, saj naj bi tako povečanje stroškov nastalo zaradi povečanja stroškov za plin in zato ne bi smelo biti povezano z zadevnim uvozom. Ista stran je trdila, da bi bilo treba prodajno ceno industrije Unije nadalje zmanjšati za 15–20 % zaradi njene oddaljene lokacije, ki je še en vzrok za škodo.

(204) Iz razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah (169), (173) in (174) zgoraj, se niti razvoj cen plina niti prevozni stroški niti lokacija vzorčenih proizvajalcev ne morejo šteti za dejavnike, ki prispevajo k razmeram, v katerih je industriji Unije nastala škoda. Kot je bilo potrjeno v uvodni izjavi (124), je vzorec proizvajalcev Unije reprezentativen za celotno industrijo Unije in ne izkrivlja podatkov zaradi lokacije zadevnih strani.

(205) V zvezi s ciljnim dobičkom, uporabljenim za izračun ciljne cene industrije Unije (glej uvodne izjave (198) do (200) začasne uredbe in uvodne izjave (191)–(194) zgoraj), je družba Acron po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija razkriti tehtani povprečni dobiček industrije Unije, dosežen v letih 2013 in 2014, ki se je skupaj z dobičkom v letu 2015 uporabil za izračun tehtanega povprečnega ciljnega dobička za obdobje 2013–2015, ali uporabiti 8-odstotni ciljni dobiček, uporabljen v nedavno zaključeni preiskavi v zvezi s pregledom amonijevega nitrata. Komisija se ni strinjala z utemeljitvijo trditve. Vendar je glede dobičkonosnosti industrije Unije v letih 2013 in 2014, ker je bil dobiček vzorčenih strani za leto %, tehtana povprečna stopnja dobička pa 10 %, jasno, da so bili dobički, ki jih je dosegla industrija Unije, v letih 2013 in 2014 bistveno nižji kot v letu 2015. Natančnih tehtanih povprečnih stopenj dobička vzorčenih proizvajalcev za leti 2013 in 2014, uporabljenih za izračun, ni mogoče pridobiti, saj eden od vzorčenih proizvajalcev, OCI Nitrogen, Komisiji ni mogel zagotoviti svojih podatkov o

dobičkonosnosti v letih pred letom 2015, zato je izračun za ta leta temeljil le na dobičkonosnosti dveh proizvajalcev. Razkritje teh podatkov zato ni bilo mogoče zaradi zaupnosti podatkov o dobičkonosnosti. Vendar je tehtana povprečna dobičkonosnost industrije Unije za vsako od navedenih let, uporabljena v izračunu 10 %, znašala med 5 % in 9 %.

(206) Družba Acron je trdila tudi, da prilagoditev za prihodnje stroške izpolnjevanja obveznosti v skladu s členom 7(2d) ni upravičena, saj ni dokončnega dokaza, da bodo ti stroški za industrijo Unije dejansko nastali. Ta trditev je obravnavana v uvodni izjavi (196) zgoraj. Komisija je vztrajala pri svojem stališču, da so bili taki višji prihodnji stroški izpolnjevanja obveznosti pravilno izračunani v skladu s pozitivnimi informacijami v spisu. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.3 **Izkrivljanje cen surovin**

(207) Proučitev izkrivljanj cen surovin in razlogi za uporabo člena 7(2a) v zvezi z Rusijo so navedeni v uvodnih izjavah (207) do (220) začasne uredbe.

(208) Po trditvah obeh ruskih proizvajalcev izvoznikov Komisija ni upoštevala dejstva, da pritožba ne vsebuje zadostnih dokazov, ki bi upravičili začetek preiskave na podlagi člena 7(2a) osnovne uredbe.

(209) Komisija je v uvodni izjavi (207) začasne uredbe ugotovila, da je pritožnik v zvezi s tem predložil zadostne dokaze ter izrecno navedel, da v Rusiji za zemeljski plin velja sistem dvojnih cen. Zlasti je pritožba vsebovala primer delovanja ruske tovarne, vključno s stroški proizvodnje, iz katerih je razvidno, da strošek plina predstavlja znatno več kot 17 % stroškov proizvodnje. Poleg tega je pritožba vsebovala primerjavo domačih cen ruskega plina z izvoznimi cenami v Unijo, iz katere je razvidno, da so slednje bistveno višje. Nazadnje, pritožba in povzetek sta vsebovala izrecna sklicevanja na uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe zaradi umetno nizkih domačih cen plina, ki jih je določila država in domnevno pomenijo strukturno izkrivljanje. Trditev se zato zavrne.

(210) Poleg tega je eden od ruskih proizvajalcev izvoznikov nasprotoval ugotovitvam preiskave v zvezi s pogoji za uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe. Zainteresirana stran ni nasprotovala izvozni dajatvi v višini 30 %, monopolu ene družbe za izvoz plina in sistemu dvojnih cen, kakor so opisani v uvodnih izjavah (212) do (215) začasne uredbe, je pa nasprotovala dvema pogojema iz člena 7(2a) osnovne uredbe:

(a) dejstvu, da je zaradi teh ukrepov, ki izkrivljajo trgovino, cena plina na ruskem trgu precej nižja v primerjavi s cenami na reprezentativnih mednarodnih trgih;

(b) dejstvu, da so stroški za zemeljski plin predstavljali več kot 17 % skupnih stroškov proizvodnje zadevnega izdelka.

(211) Kar zadeva prvo točko, je družba ponovno poudarila svoje argumente, da cene pri Waidhausu in trga Unije kot celoto v nasprotju s trgom ZDA ni mogoče šteti za „reprezentativen mednarodni trg“.

(212) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (55)(d) začasne uredbe, je Komisija menila, da je cena pri Waidhausu ustrezno referenčno merilo za reprezentativno mednarodno tržno ceno. Kljub temu bi bilo treba omeniti, da bi bila regulirana cena na ruskem trgu, tudi če bi Komisija trg ZDA štela za reprezentativen mednarodni trg, še vedno nižja za 20 %.

(213) Kar zadeva trditev družbe, da so stroški za zemeljski plin brez stroškov prevoza predstavljali manj kot 17 % stroškov proizvodnje sečnine in amonijevega nitrata, bi bilo treba ponovno poudariti, da je v skladu s podatki, ki sta jih oba proizvajalca predložila v izpolnjenem vprašalniku, zemeljski plin predstavljal več kot 17 % stroškov proizvodnje zadevnega izdelka. Ta ugotovitev je bila potrjena v izračunu, v katerem so se upoštevale neizkrivljene cene zemeljskega plina, tj. pri Waidhausu, ki se je štela za primerno v tem primeru, in sicer z upoštevanjem stroškov prevoza in brez njih. Ta trditev se zato zavrne.

(214) Poleg tega sta oba ruska proizvajalca izvoznika trdila, da ugotovitve glede obstoja izkrivljanja cen surovin na ravni države in naknadne odločitve, da se ukrepi določijo na ravni stopnje dampinga, ni mogoče uporabiti za posamezne družbe brez ocene njihovega posamičnega položaja. Ruska izvoznika sta trdila, da ne bi smela biti kaznovana zaradi nesodelovanja ruske vlade, zaradi česar so ugotovitve glede obstoja izkrivljanja cen surovin delno temeljile na členu 18 osnovne uredbe.

(215) V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bila zadevna določitev izvedena na podlagi podatkov, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki. Dejansko so na posamičnih podatkih družb temeljili analiza stroškov proizvodnje zadevnega izdelka, primerjava nakupnih cen zemeljskega plina družb z neizkrivljeno referenčno ceno (popravljeno na raven cen v ruskih obratih) in delež stroškov za zemeljski plin v njihovih stroških proizvodnje, pa tudi viri dobave tega plina. Zaradi narave nekaterih izkrivljanj, ugotovljenih na ruskem trgu s plinom, ravnanje posameznih proizvajalcev izvoznikov ni bilo pomembno. Imeli so na primer korist od cene zemeljskega plina, ki je bila izkrivljena zaradi omejitev izvoza in izvozne dajatve, ne glede na njihov posamezen vir oskrbe z zemeljskim plinom (pod pogojem, da je zemeljski plin izviral iz Rusije). Nazadnje, nobena stran ni predložila dokazov, da ukrepi iz uvodnih izjav (211) do (214) začasne uredbe niso bili vzpostavljeni.

(216) Nazadnje, ruska vlada in ruska proizvajalca izvoznika so trdili, da bi bila uporaba člena 7(2a) v nasprotju s pravili STO, ker bi bila naložena diskriminatorno za ruske proizvajalce izvoznike v primerjavi z proizvajalci izvozniki iz drugih dveh držav, ki so predmet preiskave.

(217) Trditev glede diskriminatorne obravnave ruskih proizvajalcev izvoznikov ni bila utemeljena. Komisija je po začetnih pripombah ruskih zainteresiranih strani med preiskavo proučila morebitno uporabo člena 7(2a) za proizvajalce izvoznike iz Trinidada in Tobaga ter ZDA. Proučila je navedbe zainteresiranih strani in sklenila, da uporaba člena 7 (2a) ne bi bila upravičena, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi (195) začasne uredbe:

(1) opredeljeni ukrepi niso zajemali vrste izkrivljanj iz člena 7(2a)

(2) ali njihova narava ni bila taka, da bi vplivali na ceno surovin.

(218) Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(219) Po dokončnem razkritju sta oba ruska proizvajalca izvoznika ponovila svoje trditve v zvezi z diskriminatorno obravnavo Rusije v tem postopku, zlasti glede na organizacijo trga s plinom v Trinidadu in Tobagu.

(220) V zvezi s to trditvijo je Komisija opozorila, da v členu 7(2a) osnovne uredbe ni navedeno nobeno od domnevnih izkrivljanj trga plina v Trinidadu in Tobagu.

(221) Poleg tega je družba Eurochem ponovila svojo trditev, da stroški zemeljskega plina niso predstavljali 17 % stroškov proizvodnje. Vendar niso bili predloženi nobeni novi dokazi ali argumenti, ki bi spremenili sklep Komisije v zvezi s tem, kot je navedeno v uvodni izjavi (213).

(222) Nazadnje je družba Eurochem nasprotovala ugotovitvam Komisije v zvezi z določitvijo izkrivljanja trga zemeljskega plina na ravni države v Rusiji. Družba je posebej poudarila, da se 30-odstotna izvozna dajatev uporablja le za Gazprom in se ne uporablja za izvoz zasebnih proizvajalcev plina, ki so bili glavni dobavitelji zemeljskega plina za družbo Eurochem.

(223) V odgovor na to trditev je treba poudariti, da zasebni proizvajalci plina v Rusiji sploh ne smejo izvažati. Poleg tega izvoz utekočinjenega zemeljskega plina (z omejitvijo ali brez), ki je podlaga za trditev družbe Eurochem, v tem primeru ni relevanten, saj utekočinjeni zemeljski plin po ugotovitvah ni bil surovina, ki jo ruski proizvajalci izvozniki uporabljajo pri proizvodnji sečnine in amonijevega nitrata, zato v tej preiskavi ni bil predmet analize v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe.

(224) Ker glede izkrivljanj cen surovin na ruskem domačem trgu ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav (207) do (220) začasne uredbe, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah (207) do (222).

6.4 **Interes Unije v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe**

(225) Eden od ruskih proizvajalcev izvoznikov je trdil, da uporaba člena 7(2a) ne bi bila v interesu Unije v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe. Argumenti v podporo tej trditvi so obravnavani v nadaljevanju. Več drugih zainteresiranih strani je podalo pripombe tudi glede nekaterih vidikov analize in te pripombe so tudi obravnavane.

6.4.1 *Neizkoriščene zmogljivosti v državi izvoznici*

(226) Oba ruska proizvajalca izvoznika sta nasprotovala začasnim ugotovitvam o neizkoriščenih zmogljivostih. Družba Acron je trdila, da deluje s polno zmogljivostjo, družba Eurochem pa je napovedala, da se bo ruski izvoz sečnine in amonijevega nitrata leta 2020 začel zmanjševati.

(227) Ti trditvi ne izpodbijata splošnih ugotovitev Komisije glede neizkoriščenih zmogljivosti v Rusiji na splošno in njenega izvoznega potenciala, vsaj ne v bližnji prihodnosti. Komisija je ti trditvi zavrnila in potrdila sklepe iz oddelka 6.4.1 začasne uredbe.

6.4.2 *Konkurenca za surovine*

(228) Ruski proizvajalci so trdili, da nimajo nepoštene prednosti glede zemeljskega plina zaradi regulacije cen plina v Rusiji. Družbe so opozorile na vse večjo konkurenco na domačem ruskem trgu in vse večji pomen drugih dobaviteljev poleg Gazproma.

(229) Ob upoštevanju prevladujočega položaja Gazproma, katerega najvišjo ceno regulira država, in njegovega monopola nad izvozom zemeljskega plina morajo drugi manjši ponudniki, če želijo biti konkurenčni, ponuditi cene, nižje od te regulirane cene. To pomeni, da je v nasprotju s trditvami ruskih proizvajalcev konkurenca v Rusiji še vedno omejena. Poleg tega imajo ruske družbe nepravično prednost v obliki 30-odstotne izvozne dajatve, uvedene na prodajo zemeljskega plina.

(230) Eden od ruskih proizvajalcev je trdil, da je industrija Unije uvozila velike količine amoniaka iz Rusije in da je zato imela posredno prav tako korist od nizkih cen plina v Rusiji, saj je amoniak polizdelek za proizvodnjo gnojil. Dokazi so pokazali, da je industrija Unije amoniak proizvajala iz plina iz različnih virov in da iz Rusije ni uvažala večjih količin amoniaka. Trditev je bila zato zavrnjena.

6.4.3 *Učinek na dobavne verige za družbe Unije*

(231) En ruski proizvajalec izvoznik je poudaril, da bo uvedba ukrepov na ravni stopnje dampinga negativno vplivala na dobavne verige, kar dokazuje visoka raven sodelovanja uporabnikov. Vendar je Komisija menila, da je odziv uporabnikov odgovor na uvodno izjavo (253) začasne uredbe, v kateri so bile zainteresirane strani pozvane, naj izrazijo svoja stališča glede interesov uporabnikov. Ta stališča so bila analizirana in so obravnavana v oddelku 7.3 v nadaljevanju.

(232) Druga zainteresirana stran je trdila, da je povpraševanje, vsaj kratko- in srednjeročno, zelo neelastično, ker sta sečnina in amonijev nitrat edino tekoče gnojilo, za katerega so potrebne znatne naložbe v rezervoarje in škropilno opremo. Več strani je vztrajalo, da nezadostna proizvodnja sečnine in amonijevega nitrata v Uniji ni mogla zadostiti potrošnji Unije zaradi preusmeritve obratov na druge surovine ali popolne ustavitve proizvodnje proizvajalcev Unije v zadnjih letih.

(233) Kar zadeva neelastičnost povpraševanja, se je Komisija strinjala, da je za uporabo tekočih gnojil potrebna drugačna uporabniška oprema kot pri uporabi trdnih gnojil. Vendar cilj protidampinških ukrepov ni zagotoviti, da kmetije sečnino in amonijev nitrat nadomestijo z drugimi gnojili (po mnenju nekaterih gospodarskih subjektov je taka nadomestitev vsekakor mogoča), ampak vzpostaviti enake konkurenčne pogoje. Glede dejstva, da je proizvodnja sečnine in amonijevega nitrata v Uniji manjša od potrošnje sečnine in amonijevega nitrata v Uniji, v preiskavi ni bilo ugotovljeno, da bi obstajalo tveganje v zvezi z oskrbovanjem trga Unije. Države, kot sta Alžirija in Belorusija, so alternativni viri zadevnim državam. Vsekakor bi protidampinške dajatve na uvoz iz zadevnih držav le znižale cene tega uvoza na raven, ki bi zagotavljala pošteno konkurenco. Nazadnje, kot je navedeno v uvodni izjavi (255) začasne uredbe, imajo proizvajalci sečnine in amonijevega nitrata v Uniji na voljo zmogljivost/možnost za povečanje proizvodnje sečnine in amonijevega nitrata, če se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji. Trditve strani glede nihanja proizvodnih zmogljivosti in ustavitve proizvodnje so bile obravnavane v uvodni izjavi (178).

6.4.4 *Sklep*

(234) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav od (222) do (237) začasne uredbe potrjeni.

7. **INTERES UNIJE**

7.1 **Interes industrije Unije**

(235) Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta dvomili o potrebi po protidampinških dajatvah, ker so cene gnojil v Uniji stalno višje od svetovnih cen, trg dušika v Uniji pa je že zaščiten z uvoznimi tarifami in/ali protidampinškimi dajatvami (npr. na uvoz amonijevega nitrata). Komisija je zavrnila navedbe, da naj proizvajalci Unije ne bi utrpeli škode, saj je v oddelkih 4 začasne uredbe in te uredbe jasno ugotovljen škodljiv položaj proizvajalcev sečnine in amonijevega nitrata v Uniji.

(236) Proizvajalec izvoznik Acron je dvomil, da so protidampinške dajatve v interesu proizvajalcev Unije, saj večji proizvajalci Unije pritožbe niso podprli. Proizvajalec izvoznik CFI in združenje uporabnikov AGPB sta dvomila, da bi bile protidampinške dajatve v interesu proizvajalcev Unije, saj po njunih ocenah proizvajalci Unije, ki predstavljajo približno 50 % proizvodnje Unije, ne bi uveljavljali zaščite s protidampinškimi dajatvami.

(237) Najprej bi bilo treba pojasniti, da navedeni podatek ni pravilen, saj količina sečnine in amonijevega nitrata, ki jo proizvajajo pritožniki, predstavlja 55–70 % celotne proizvodnje Unije. Drugič, količina sečnine in amonijevega nitrata, ki jo proizvajata proizvajalca, ki sta navedla, da nasprotujeta preiskavi, predstavlja 25–35 % celotne proizvodnje Unije. Zato je preostali obseg proizvodnje, tj. količina sečnine in amonijevega nitrata, ki jo proizvedejo proizvajalci, ki niso zavzeli nobenega stališča glede preiskave, omejen.

(238) Opozoriti bi bilo treba tudi, da čeprav proizvajalec Unije nasprotuje začetku protidampinške preiskave ali uvedbi protidampinških ukrepov, to ne pomeni nujno, da tak proizvajalec ne bi imel koristi od ukrepov, ki bodo morda uvedeni. Na podlagi navedenega sklep, da bi odsotnost ukrepov verjetno negativno vplivala na industrijo Unije, uvedba ukrepov pa bi izboljšala njen položaj, ostaja veljaven, trditev pa je bila zavrnjena.

(239) Ker glede interesa industrije Unije ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav (239) do (240) začasne uredbe potrjeni.

7.2 **Interes nepovezanih uvoznikov**

(240) Ker glede interesa nepovezanih uvoznikov ni bilo pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav (241) do (243) začasne uredbe potrjeni.

7.3 **Interes uporabnikov**

(241) V uvodni izjavi (253) začasne uredbe so bile zainteresirane strani pozvane, naj predložijo svoja stališča glede interesov uporabnikov, da bi lahko Komisija dodatno analizirala in zaključila svojo oceno v zvezi z uporabniki, zlasti kmeti. Več strani je trdilo, da je uvedba protidampinških dajatev v nasprotju z interesom Unije. Pripombe in informacije, prejete po začasnem razkritju in relevantne za to analizo, so obravnavane v nadaljevanju, prav tako pa tudi omejene pripombe o tem oddelku po dokončnem razkritju.

(242) Uvodoma je treba opozoriti, da se je Komisija glede vrste izvedenih analiz v skladu z ustaljeno prakso glede interesa Unije osredotočila na analizo učinka povečanja stroškov in učinka protidampinških dajatev na uvoznike, uporabnike in druge gospodarske subjekte. Analiza običajno večinoma temelji na prispevkih zainteresiranih strani. Odvisno od stopnje sodelovanja uporabnikov (tj. ali so podrobni vprašalniki ustrezno izpolnjeni) se lahko izvede tudi analiza njihove dobičkonosnosti. Vendar je v trenutni preiskavi Komisija ob upoštevanju številnih in raznolikih kmetij in drugih gospodarskih subjektov, ki jih preiskava morda zadeva, menila, da ni mogoče narediti dovolj „terenskih analiz“. Namesto tega se ji je zdelo primerneje, da uporabi razpoložljive statistične podatke in informacije, torej tiste od ustreznih specializiranih služb znotraj Komisije.

(243) Po začasnem razkritju se je združenje uporabnikov AGPB strinjalo z izračunom Komisije, da sečnina in amonijev nitrat predstavljata manj kot 1 % skupnih stroškov kmetovanja v Uniji ([20]), čeprav se glede tega ni strinjalo s presojo Komisije. Vendar je zadevni odstotek kritiziralo združenje uporabnikov IFA, ker naj ne bi upošteval, da kmetijski sektor Unije zajema veliko število različnih situacij. Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da ta del analize Komisije ni v skladu s preostalimi deli preiskave, saj je učinek na kmete izračunan za celotni kmetijski sektor, v drugih delih preiskave pa se je Komisija osredotočila na sečnino in amonijev nitrat.

(244) Prvič, kar zadeva trditev, da učinek na kmetijski sektor kot celoto ni pomemben, Komisija niti v začasni niti v zaključni fazi ni pridobila preverljivih podatkov o morebitnem učinku ukrepov na uporabnike sečnine in amonijevega nitrata v Uniji kot izolirano uporabniško skupino. Komisija je zato najprej na podlagi najboljših razpoložljivih in zanesljivih statističnih virov ter v skladu z ustaljeno prakso, kakor je opisana zgoraj, izračunala, kakšen učinek bi imeli ukrepi na kmetijski sektor kot celoto, pri čemer je upoštevala, da sta sečnina in amonijev nitrat eno od (dušikovih) gnojil, ki se uporabljajo v Uniji, vendar ni najpogostejše ([21]). Stran, ki je trdila, da ta del analize ni v skladu z drugimi deli, je sama predložila podatke, ki se niso nanašali na sečnino in amonijev nitrat ([22]), kadar ni imela na voljo podatkov za sečnino in amonijev nitrat.

(245) Poleg tega je Komisija, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi (251) začasne uredbe, izračunala tudi učinek v najslabšem možnem scenariju, tj. učinek najvišje začasne dajatve na specializirano kmetijo, ki kot dušikovo gnojilo uporablja le sečnino in amonijev nitrat. To je zelo skrajen, teoretični scenarij. Pri tej analizi se je Komisija opirala na statistične podatke v zvezi s specifičnimi skupinami uporabnikov kmetov, ki največ uporabljajo sečnino in amonijev nitrat. Komisija je zainteresiranim stranem tudi poslala rezultate te analize.

(246) Isti proizvajalec izvoznik je priznal, da je Komisija predložila izračun v najslabšem možnem scenariju, vendar je kritiziral prilagoditev prispevka dušikovih gnojil k stroškom proizvodnje za kmetijo v severni Franciji, specializirano za pšenico, ki je bil izveden zaradi uskladitve podatka za leto 2013 z ravnjo iz leta 2017. Ta prilagoditev je bila izvedena na podlagi zanesljivih statističnih virov, kot je pojasnjeno v sprotni opombi (28) začasne uredbe. Poleg tega je na podlagi vrednosti iz najnovejših ekonomskih računov za kmetijstvo za Francijo razvidno, da bi bila potrebna prilagoditev navzdol, kar je Komisija tudi storila ([23]). Zadevna stran je nasprotovala tudi ugotovitvi Komisije, da sta v obdobju preiskave sečnina in amonijev nitrat predstavljala približno 10 % stroškov proizvodnje kmetij v Franciji, ki so specializirane za navadno pšenico in ki sečnino in amonijev nitrat uporabljajo kot edini vir dušikovega gnojila. Pri tem ni predložila nobenih dokazov v podporo navedeni trditvi. Te trditve se zato zavrnejo.

(247) Združenje uporabnikov AGPB se je strinjalo, da sta sečnina in amonijev nitrat v obdobju preiskave predstavljala do 10 % stroškov proizvodnje kmetij v Franciji, specializiranih za navadno pšenico, kot je navedla Komisija ([24]), pritožnik pa je predložil izračune, v katerih je poudarjeno, da je delež stroškov gnojil v stroških kmetov majhen ([25]). Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta predlagali alternativo metodologiji Komisije, ki je zajemala ugotovitev glede skupnih stroškov kmetovanja v Uniji, sledil pa ji je „najslabši možni scenarij“, opisan v uvodnih izjavah (250) in (251) začasne uredbe. Ugotovitve zadevnih strani se nanašajo na skupino francoskih uporabnikov ([26]), večjo od tiste, ki jo je Komisija uporabila v „najslabšem možnem scenariju“. Kolikor je bil z alternativno metodologijo zadevne strani sprejet sklep, ki se je nekoliko razlikoval od sklepa Komisije, je Komisija menila, da podatki mreže računovodskih podatkov s kmetij, objavljeni o uporabnikih v Franciji, specializiranih za žita, oljnice in beljakovinske rastline, niso ovrgli njenih sklepov glede interesa Unije, kar zadeva kmete.

([20]) Dokument št. t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf.
([22]) Proizvajalec izvoznik (CFI) v točki 4.3.3 svoje predložitve z dne 29. aprila 2019 ne navaja zaposlitev, povezanih s sečnino in amonijevim nitratom, ampak navaja, da je bilo „leta 2017 […] v kmetijstvu zaposlenih 9 milijonov ljudi“.
([23]) Glej strani 7 na povezavi https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf.
([24]) V dokumentu št. t19.001843 je združenje AGPB navedlo: „Na podlagi naših podatkov iz Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance iz oktobra 2018 […] je gnojenje z dušikom predstavljalo […] 10 % celotnih stroškov pridelave ozimne pšenice v Franciji v letih 2017/2018“.
([25]) Glej dokument št. t19.002111, v katerem je pritožnik izračunal, da so za Francijo gnojila znašala 8,6 % skupnih vmesnih stroškov v obdobju 2015–2017, in razvoj sestavnih delov kmetijskih vložkov v Uniji, kot je predstavljeno na strani 10 na povezavi https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (posodobljeno: maja 2018).
([26]) V dokumentu št. t19.002212 so zadevne strani predložile izračune, v skladu s katerimi so stroški za sečnino in amonijev nitrat izbranim francoskim uporabnikom v letih 2017/2018 predstavljali 9–16 % vseh stroškov. Ti izbrani francoski uporabniki so kmetije, specializirane za žita, oljnice in beljakovinske rastline (vrsta 15 ali „COP“ v podatkovni zbirki FADN Generalnega direktorata za kmetijstvo). Glej tudi dokument št. t19.001992 za referenčne dokumente, ki so jih uporabile zadevne strani (kot je https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) Združenje IFA je trdilo tudi, da je Komisija podcenila delež sečnine in amonijevega nitrata v skupnih stroških proizvodnje kmetov zaradi zvišanja cen sečnine in amonijevega nitrata od septembra 2018. Komisija je opozorila, da obdobje preiskave, izbrano za to preiskavo, zajema obdobje od 1. julija 2017 do 30. junija 2018, zato je pravilno in skladno z osnovno uredbo, da se za navedeno analizo niso uporabili podatki za drugo polovico leta 2018. Vendar so se pri določitvi oblike ukrepov analizirali in upoštevali dogodki v obdobju po preiskavi, kakor je pojasnjeno v oddelku 10.1.

(249) Isto združenje se ni strinjalo z dejstvom, da je Komisija pri izračunu učinka dajatve na stroške proizvodnje kmetij v Franciji, specializiranih za navadno pšenico, ki kot edini vir dušikovega gnojila uporabljajo sečnino in amonijev nitrat, menila, da je le 70 % stroškov teh kmetij za gnojila namenjenih za sečnino in amonijev nitrat, ker dušikova gnojila predstavljajo 70 % skupne uporabe gnojil v Uniji. Pri tem pa ni utemeljilo svoje trditve, ki se glede na podatke o kmetijski učinkovitosti, ki jih je pritožnik predložil v dokumentu št. t19.002185, zdi neutemeljena. Trditev zadevne strani se zato zavrne.

(250) Združenje uporabnikov Copa-Cogeca je ponovno poudarilo, da dajatve pomenijo dodatne stroške, ki jih kmetje ne morejo prenesti na sektor nižje v kmetijski živilski verigi ter zmanjšujejo dohodek kmetov in njihovo konkurenčnost. Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta opozorili, da konkurenčnost kmetov v Uniji že ovirajo uvozne tarife in/ali protidampinške dajatve (npr. za uvoz amonijevega nitrata), ki ščitijo proizvajalce dušika v Uniji, kar kmete v Uniji stane 1 milijardo EUR letno. Čeprav Komisija priznava, da bodo kmetje glede na pridelek in njegov trg težko prenesli določena povečanja stroškov, je v uvodni izjavi (254) v nadaljevanju proučena napoved stabilnega kmetijskega dohodka v Uniji v bližnji prihodnosti. Komisija opozarja tudi, da je v uvodni izjavi (249) začasne uredbe ugotovila, da sečnina in amonijev nitrat predstavljata manj kot približno 1 % skupnih stroškov kmetovanja v Uniji in 10 % celotnih proizvodnih stroškov specializiranih kmetij (uvodna izjava (251)). Zvišanje cen, ki bi izhajalo iz morebitnih ukrepov, zato ne bi smelo znatno vplivati na kmetijski sektor v Uniji kot celoti. Trditev se zato zavrne.

(251) Na skupnem zaslišanju po začasnem razkritju je več uporabnikov trdilo, da bo učinek ukrepov na kmete precej večji, kot je izračunala Komisija. Trdili so, da se bodo stroški proizvodnje nekaterih najbolj prizadetih kmetov povečali za 5 % do celo 12 %, namesto za 3 % do 5 %, kot je izračunala Komisija. Te trditve so temeljile na kombinaciji pričevanja ali predloženih podatkov izbranih kmetov, ki jih ni bilo mogoče preveriti, in statističnih podatkov. Po dokončnem razkritju so strani glede na spremenjene stopnje dajatev in revidirano obliko ukrepov, kot je pojasnjeno v oddelku 8.1 v nadaljevanju, svoje napovedi znižale s 6 % na največ 9 %, odvisno od tega, ali bi sečnina in amonijev nitrat predstavljala 70 % stroškov teh kmetij za gnojila, kar je po mnenju Komisije, kot je navedeno v uvodni izjavi (248), v tem „ekstremnem“ scenariju najbolj realistično, ali 100 % takih stroškov. Vendar pa so ta predvidena povečanja stroškov temeljila tudi na cenah sečnine in amonijevega nitrata iz februarja 2019, ki je zunaj obdobja preiskave, hkrati pa so bile tega meseca cene izjemno visoke (pozneje so se močno znižale). Poleg tega so temeljila na predpostavki, da bi bilo skupno povečanje stroškov zaradi dokončnih dajatev na ravni sorazmerno visoke posebne dajatve, izračunane za enega od ruskih proizvajalcev izvoznikov, ki je pretirana glede na tržni delež tega proizvajalca. Te trditve se zato zavrnejo.

(252) Po začasnih ukrepih je združenje uporabnikov Copa-Cogeca izračunalo, da bi dodatni stroški zaradi začasne protidampinške dajatve za kmete v Uniji znašala 559 milijonov EUR na leto, medtem ko je združenje uporabnikov IFA izračunalo znesek 312 milijonov EUR. Po navedbah združenja uporabnikov AGPB bi taki dodatni stroški znašali 502 milijona EUR letno. Komisija opozarja, da so zadevne strani pri izračunu teh podatkov očitno upoštevale referenčne podatke, ki se razlikujejo od tistih, ki jih je uporabila Komisija, tj. najvišje začasne dajatve ter cene sečnine in amonijevega nitrata v obdobjih, ko so bile cene sečnine in amonijevega nitrata (izjemno) visoke. Združenje Fertilizers Europe je po dokončnem razkritju navedlo, da bi skupni stroški dajatev, uvedenih za kmete, znašali 32,8 milijona EUR na leto. V svojem izračunu pa ni upoštevalo morebitnega učinka dajatve na cene industrije Unije. Po mnenju Komisije bi protidampinški ukrepi na ravni, določeni v tej uredbi, kmetom v Uniji ob predpostavki, da bodo uvozniki nanje prenesli 100 % dodatne dajatve, prinesli dodatne stroške v višini največ 90 milijonov EUR letno. Ta znesek temelji na posebnih dajatvah, ki se uvedejo za zadevna porekla, potrošnji sečnine in amonijevega nitrata ter tržnih deležih, kot so znašali med preiskavo, in predvideva tudi povečanje prodajnih cen industrije Unije.

(253) Proizvajalec izvoznik CFI je kritiziral dejstvo, da v poglavju 7.3 začasne uredbe ni bil ocenjen učinek protidampinške dajatve na dobičkonosnost kmetov, medtem ko je imela glede na poročilo, ki ga je objavil Generalni direktorat Komisije za kmetijstvo in je navedeno v sprotni opombi 24 začasne uredbe, kmetija v severni Franciji, specializirana za pšenico, leta 2013 izgube v višini do 10 %. Podobno sta združenji uporabnikov AGPB in IFA trdili, da bi bilo treba namesto vpliva na stroške proizvodnje izmeriti učinek protidampinške dajatve na dobiček kmetov. Taka analiza naj bi pokazala, da so sedanje stopnje dobička kmetov zelo nizke in da bi lahko povečanje stroškov zaradi protidampinških dajatev škodljivo vplivalo na sposobnost preživetja številnih kmetij v Uniji. Zadevne strani se niso strinjale s sklepom Komisije, da dajatev na ravni, kakor je bila začasno uvedena, ne bi imela velikega učinka na kmetije v Franciji, specializirane za navadno pšenico. Po mnenju ene od njih bi francoskim pridelovalcem žit, specializiranih za žita, oljnice in beljakovinske rastline, vsak dodatni strošek zaradi ukrepov odvzel večino bornega dobička, ki ga trenutno imajo. Ruski proizvajalec izvoznik Acron je opozoril, da morala kmetov še nikoli ni bila tako nizka, in sicer zaradi domnevno katastrofalnih letin, pandemij na kmetijah, negotovosti v zvezi s podnebjem in na trgu ter prodajnih cen, nižjih od proizvodnih stroškov. Po mnenju drugega ruskega proizvajalca izvoznika bi močno zvišanje cen brez cenovno dostopnih alternativnih izdelkov ogrozilo sektor, v katerem so dohodki kmetij že tako negotovi.

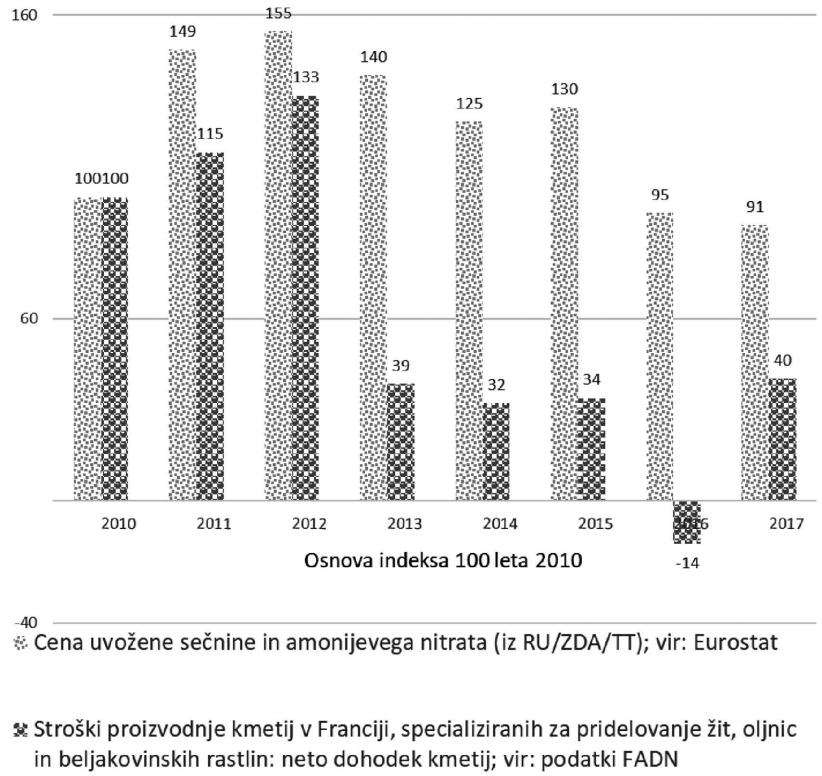
(254) Trditve glede dobičkonosnosti kmetov se zavrnejo.

(255) Prvič, kot je navedeno v uvodni izjavi (241), analiza Komisije temelji na prispevkih zainteresiranih strani ter zanesljivih razpoložljivih statističnih podatkih in informacijah. Drugič, Komisija opozarja, da javno dostopne raziskave vzbujajo dvome glede znatnega negativnega učinka protidampinških dajatev na sposobnost preživetja kmetij v Uniji. V Franciji, ki naj bi ostala pomembna neto izvoznica žit na ravni Unije ([27]), so bili v zadnjih dveh sezonah dejansko boljše cene in donos pšenice v primerjavi s sezono v letih 2015/2016 ([28]), medtem ko so bili v letih 2017 in 2018 kmetje v državah, kot so Združeno kraljestvo, Irska in Francija, ekonomsko precej uspešni ([29]). Čeprav je bila dobičkonosnost kmetije v Franciji, specializirane za pšenico, leta 2013 negativna ([30]), je na strani 79 dokumenta „Obeti za kmetijske trge in dohodke v EU v obdobju 2018–2030“ ([31]) obravnavana stabilizacija kmetijskega dohodka na letno enoto dela v celotnem obdobju napovedi. V istem dokumentu je navedeno, da bo kmetijski dohodek v obdobju napovedi nominalno ostal nespremenjen, in sicer približno na ravni iz obdobja 2016–2018, ter da trenutno stanje glede subvencij velja v celotnem obdobju napovedi. V skladu z istim dokumentom naj bi se obseg proizvodnje žit v Uniji še naprej povečeval in do leta 2030 dosegel 325 milijonov ton (v primerjavi z 284 milijoni ton v letu 2018), cene pa naj bi ostale dokaj nespremenjene, saj naj bi cena navadne pšenice na primer znašala približno 180 EUR/tono.

(256) Poleg zgoraj navedenega Komisija opozarja, da sta se združenji uporabnikov iz uvodne izjave (252) strinjali z navedbo Komisije, da večina kmetov v Uniji prideluje več pridelkov. To dejstvo je lahko kmetijska potreba, vendar se v vsakem primeru šteje za varnostno mrežo za kmete, saj se cenovni trendi in dohodek razlikujejo od pridelka do pridelka. Dejansko je približno 50 % proizvodnje francoskih kmetov, specializiranih za navadno pšenico (tj. skupine, za katero se šteje, da je v „najslabšem možnem scenariju“), razpršene na druge pridelke.

(257) Tudi če Komisija ne more izključiti, da lahko imajo dokončne protidampinške dajatve na ravni, kakor je določena, negativen učinek na nekatere dejavnosti nekaterih kmetij, učinka v smislu izgubljenega dobička kmetij v prihodnosti ni mogoče količinsko opredeliti zaradi cikličnosti in negotovosti, povezanih s kmetovanjem. Vsekakor je preiskava pokazala, da ni povezave med ceno sečnine in amonijevega nitrata ter neto maržo dejavnosti francoskih kmetij v zvezi z navadno pšenico v „najslabšem možnem scenariju“ ali francoskih kmetij, specializiranih za žita, oljnice in beljakovinske rastline. Dejansko nič v spisu ne kaže, da bi bilo lahko povečanje dohodka kmetov v preteklosti povezano z zmanjšanjem cen sečnine in amonijevega nitrata ali da bi bilo mogoče zmanjšanje dohodka kmetov povezati s povečanjem cen sečnine in amonijevega nitrata, kot je razvidno iz spodnje preglednice:

([27]) Za napoved glej stran 35 dokumenta Generalnega direktorata za kmetijstvo „EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030“ (Obeti za kmetijske trge in dohodke v obdobju 2018–2030), december 2018.
([28]) Cene in donosi so na voljo na strani 4 predložitve pritožnika o interesu Unije v dokumentu št. t19.002111.
([29]) Glej predložitev pritožnika v dokumentu št. t19.002185, in sicer ankete o računih za kmetijstvo v prilogah.
([30]) Glede na poročilo „EU Cereal farms report base on 2013 FADN data“ (Poročilo EU o kmetijah za pridelavo žit na podlagi podatkov FADN za leto 2013), ki ga je pripravil GD AGRI (str. 44), je leta 2013 na kmetiji v Franciji, specializirani za navadno pšenico, bruto marža znašala +49 EUR/tono, neto marža (pred lastnimi dejavniki) pa –19 EUR/tono.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf.

(258) Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta po dokončnem razkritju poudarili, da je skupina kmetov, ki so jo ukrepi najbolj prizadeli, v daljšem časovnem obdobju utrpela upad dohodkov in da bi bili zato njihovi dohodki na nizki ravni, tudi če bi se ustalili, zato bi jih ti ukrepi resno prizadeli. Vendar odsotnost povezave med ceno sečnine in amonijevega nitrata ter stopnjo iz zgornje preglednice ne omogoča predvidevanja, da bo učinek ukrepov na dobičke kmetov resen. Obseg dejanskega učinka bo odvisen od preveč dejavnikov.

(259) Združenje uporabnikov IFA je Komisijo pozvalo, naj ne podpira neučinkovitega proizvodnega sektorja, ki ima za razliko od kmetijstva negativen učinek na mrežo podeželskih gospodarstev v Uniji. Ta trditev je neutemeljena in se zato zavrne. Industrija Unije je rentabilna in učinkovita, če se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji.

(260) Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta v nasprotju z ugotovitvijo Komisije dvomila o obstoju zavarovanj za zaščito marž, ki so na voljo kmetom v Uniji. Komisija opozarja, da se mnenja strani v zvezi s tem razlikujejo: v predložitvi ([32]) proizvajalca izvoznika CFI z dne 29. aprila 2019 je navedeno, da se orodja, navedena v uvodni izjavi (251) začasne uredbe, uporabljajo. Po dokončnem razkritju sta združenji AGPB in IFA trdili, da se „zavarovanja za zaščito marž trenutno v kmetijstvu EU ne uporabljajo v veliki meri“ in da ni bilo splošno dostopnih orodij za zavarovanje cen kmetijskih surovin. Vendar ta trditev ni bila utemeljena.

(261) Zadevni proizvajalec izvoznik je podvomil o uporabnosti ugotovitev Komisije iz uvodne izjave (251) začasne uredbe, in sicer, (i) da mnoge kmetije v Uniji pridelujejo več pridelkov in (ii) da imajo kmetje na voljo več orodij, da se sečnina in amonijev nitrat zagotovita po razumnih cenah. V zvezi s točko (i) je menil, da imajo kmetije, specializirane za pšenico, vključno s tisto, ki jo je Kmetija navedla kot primer, že razmeroma raznoliko pridelavo, vendar bi bil učinek protidampinške dajatve na pridelke, ki niso pšenica, prav tako velik, kot so dokazala združenja kmetov. V zvezi s točko (ii) je opozoril, da kmetje ta orodja uporabljajo že sedaj, zato navedeno dejstvo ne bi ublažilo učinka nobene dajatve. Komisija se z zadevno stranjo ne strinja, saj na splošno obe točki, (i) in (ii), koristita kmetom, zato ni nobenega razloga, da ne bi bili koristni v primeru povečanih stroškov zaradi protidampinških ukrepov.

([32]) Dokument št. t19.002016.

(262) Po navedbah proizvajalca izvoznika Acron dejstvo, da Komisija ni mogla oceniti s sečnino in amonijevim nitratom povezanih delovnih mest na kmetijah, ne pomeni, da na zadevnih kmetijah ni delovnih mest, povezanih s sečnino in amonijevim nitratom. Proizvajalec izvoznik CFI se ni strinjal z mnenjem Komisije, da bi bil učinek protidampinških ukrepov na zaposlovanje omejen zaradi predvidenega znatnega upada delovne sile v sektorju zaradi izboljšanja produktivnosti. Zadevna stran je opozorila tudi na pričakovano povečanje stroškov (nekaterih) kmetov v obdobju 2017–2030.

(263) Komisija je pojasnila, da bi bilo treba uvodno izjavo (252) začasne uredbe razumeti v smislu, da se ne pričakuje, da bodo protidampinške dajatve pospešile upad delovne sile, za katerega je že (bilo) napovedano, da se bo nadaljeval na kmetijah v Uniji. Kar zadeva napovedano povečanje stroškov, se uvodna izjava (254) vsekakor nanaša na stabilizacijo kmetijskega dohodka.

(264) Ker glede interesa uporabnikov ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav (241) do (252) začasne uredbe potrjeni.

7.4 **Drugi dejavniki**

(265) Po trditvah proizvajalca izvoznika CFI je Komisija napačno sklepala, da nič v spisu ne kaže na to, da bo imelo morebitno zvišanje cen sečnine in amonijevega nitrata znaten učinek na ceno drugih gnojil, saj se po njegovem mnenju cene sečnine in amonijevega nitrata ter amonijevega nitrata gibljejo vzporedno. Ta trditev je v nasprotju z gradivom z zaslišanj, ki so ga predložili uporabniki ([33]) in v skladu s katerim cene amonijevega nitrata v Uniji niso bile usklajene s svetovnimi cenami. Iz istega razloga se zavrne tudi trditev združenja uporabnikov Copa-Cogeca, da bi se zaradi dajatev zvišale cene drugih dušikovih gnojil.

(266) Proizvajalec izvoznik CFI je kritiziral ugotovitve Komisije o delovnih mestih, povezanih s sečnino in amonijevim nitratom, iz uvodne izjave (257) začasne uredbe. Zadevna stran ni predložila alternativnega izračuna ali izračuna za delovna mesta, povezana s sečnino in amonijevim nitratom, na kmetijah v Uniji. Njene pripombe so bile zato zavrnjene.

(267) Ruski proizvajalec izvoznik Acron je izrazil pomisleke glede sprotne opombe 32 začasne uredbe („[o]gljični odtis amonijevega nitrata v EU znaša 1,1 tone ekvivalenta CO_2 na tono izdelka, medtem ko v ZDA znaša 2,3 in Rusiji 2,6“) ter navedel, da je njegov ogljični odtis pri proizvodnji sečnine in amonijevega nitrata 0,7 tone ekvivalenta CO_2 na tono izdelka ([34]), v Rusiji pa 0,6–0,8. Komisija sama nima referenčnih podatkov o ogljičnem odtisu sečnine in amonijevega nitrata. Zato so, kot je jasno navedeno v zadevni opombi, podatki zajemali vrednosti za amonijev nitrat iz izračuna ogljičnega odtisa, ki ga je predložila tretja oseba. Evropski organi objavljajo podatke, ki kažejo, da družbe v Uniji zmanjšujejo ogljični odtis ([35]).

(268) Finski centralni sindikat kmetijskih proizvajalcev in lastnikov gozdov, MTK, je vztrajal, da bi ukrepi ovirali uporabo sečnine in amonijevega nitrata, ki naj bi bil zelo okolju prijazen način gnojenja. Proizvajalec izvoznik Acron je trdil, da uporaba alternativ sečnini in amonijevemu nitratu ni le dražja, ampak tudi bolj onesnažuje. Zadevna stran je navedla študijo o kmetijstvu kot glavnem viru onesnaževanja z dušikovim oksidom v Kaliforniji in trdila, da Komisija zaradi nevarnosti, ki jih uporaba alternativ sečnini in amonijevemu nitratu pomeni za okolje, ne bi smela preprečiti uporabe cenovno ugodnih sečnine in amonijevega nitrata v Uniji z uvedbo protidampinških dajatev. Vendar je bilo v uvodni izjavi (256) začasne uredbe opozorjeno, da imata sečnina in amonijev nitrat več prednosti z vidika kmetijstva, vendar ti snovi nista nevtralni za okolje. Zadevna stran v zvezi s tem ni predložila dovolj ustreznega podpornega dokaznega gradiva, zato se trditve zavrnejo.

(269) Družba Acron je trdila tudi, da bodo dajatve negativno vplivale na evropske distributerje in dobavne verige. Zadevna stran v zvezi s tem ni predložila podpornega dokaznega gradiva, zato se trditev zavrne.

([33]) Prosojnica 10 gradiva zadevnih strani z zaslišanj, št. t19.002212.
([34]) Izračun družbe Acron je na voljo v dokumentu št. t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles.

(270) Združenje MTK je zanimalo, kdo bi imel korist od protidampinških dajatev, ter poudarilo, da večina velikih družb za gnojila na trgu Unije nima sedeža v Uniji. V zvezi s tem Komisija opozarja na svojo pravno obveznost uvedbe protidampinških dajatev, ko so izpolnjene pravne zahteve, ne glede na davčne prispevke ali druge premisleke.

(271) Proizvajalec izvoznik Acron je trdil, da so proizvajalci Unije poskušali manipulirati s cenami sečnine in amonijevega nitrata. Sodelujoča združenja uporabnikov so opozorila na povečano koncentracijo proizvajalcev Unije in morebitne protikonkurenčne prakse proizvajalcev gnojil iz Unije. Ker noben ustrezni organ ni ugotovil, da proizvajalci sečnine in amonijevega nitrata v Uniji izvajajo protikonkurenčne prakse, se te pripombe zavrnejo.

7.5 **Sklep o interesu Unije**

(272) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav (239) do (258) začasne uredbe potrjeni.

8. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

(273) Glede na sklepe o dampingu, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije bi bilo treba uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči, da bi dampinški uvoz zadevnega izdelka še naprej povzročal škodo industriji Unije.

8.1 **Oblika ukrepov**

(274) Proizvajalec izvoznik CFI je trdil, da dajatve *ad valorem* v trenutnem okviru zviševanja cen ne bi bile primerne, saj bi zagotovile previsoko raven zaščite, proizvajalcev Unije ne bi spodbudile k znižanju stroškov, neupravičeno bi napihnile cene v Uniji, Gazprom pa bi spodbujale, naj plin na trgu Unije še naprej prodaja po previsokih cenah. Zato je trdil, da bi morala biti dajatev v obliki najnižje referenčne cene CIF brez plačane dajatve, saj bi se tako zagotovila ustrezna raven zaščite industriji Unije, hkrati pa ne bi bil po nepotrebnem kaznovan kmetijski sektor. Združenji uporabnikov AGPB in IFA sta navedli, da bi bila minimalna uvozna cena v skladu s prakso Komisije ([36]) v primeru zvišanja cen po obdobju preiskave in zagotavljala varnostno mrežo industriji gnojil v Uniji, hkrati pa bi omejila povečanje bremena stroškov za kmete v Uniji in škodo izvozni konkurenčnosti Unije v kmetijskem sektorju.

(275) Vendar je Komisija glede na ugotovitve preiskave v zvezi z učinkom na uporabnike sklenila, da ukrepi v obliki minimalne uvozne cene v tem primeru ne bi bili upravičeni. Zahtevi glede minimalne uvozne cene sta bili zato zavrnjeni.

(276) Proizvajalec izvoznik MHTL je pozval k uvedbi posebne dajatve (i) zaradi zviševanja cen sečnine in amonijevega nitrata po obdobju preiskave, (ii) da se omeji morebitni resni učinek na uporabnike in (iii) ker je posebna dajatev na tono za pritožnika primernejša, saj uvoz zadevne strani poteka le prek povezane prodajne družbe.

(277) Komisija je analizirala povprečne uvozne cene sečnine in amonijevega nitrata v obravnavanem obdobju, obdobju preiskave in obdobju po preiskavi. Cene so se močno razlikovale, zlasti zaradi velikega nihanja cene plina, ki je glavna surovina za proizvodnjo sečnine in amonijevega nitrata. Zaradi tega nihanja uvoznih cen sečnine in amonijevega nitrata obstaja resnično tveganje, da dajatev *ad valorem* ne bo zadostovala za odpravo škode, ko bodo cene nizke, ali pa bo neupravičeno škodovala industriji uporabnikov, ko bodo cene najvišje. Zato je Komisija sklenila, da je glede na posebne okoliščine v tem primeru posebna dajatev primernejša od dajatve *ad valorem*.

([36]) Strani so navedle Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/1953 z dne 29. oktobra 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih zrnato usmerjenih ploščato valjanih izdelkov iz silicijevega jekla za elektropločevine s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Japonske, Republike Koreje, Ruske federacije in Združenih držav Amerike (UL L 284, 30.10.2015, str. 109); Uredbo Sveta (ES) št. 901/2001 z dne 7. maja 2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu sečnine s poreklom iz Rusije (UL L 127, 9.5.2001, str. 11) ter Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 457/2011 z dne 10. maja 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz melamina s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 124, 13.5.2011, str. 2, uvodne izjave (62) do (65) in (76)).

(278) Po dokončnem razkritju so pritožnik, Grupa Azoty in družba Agropolychim nasprotovali ukrepom v obliki posebne dajatve. Glede na dejstvo, da proizvajalci Unije še niso popolnoma okrevali, ob upoštevanju nestanovitnosti cen plina ter sečnine in amonijevega nitrata ter glede na nizke cene sečnine in amonijevega nitrata v obdobju preiskave, so menili, da je dajatev *ad valorem* primernejša. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (276), je visoka nestanovitnost cen prav eden od ključnih razlogov za določitev posebne dajatve. Na podlagi tega je bila ta trditev zavrnjena.

(279) Po dokončnem razkritju sta združenji AGPB in IFA ponovno poudarili, da bi morala Komisija, če bi uvedla dokončne dajatve, to storiti v obliki minimalne uvozne cene. Strani so menile, da so zadevne ugotovitve v sedanji preiskavi enake kot ugotovitve, ki upravičujejo takšen pristop v okviru preiskave, ki jo je Komisija zaključila leta 2011 ([37]). Kar zadeva to trditev, mora Komisija, čeprav so okoliščine podobne, dosledno presoditi vsak primer posebej. V tem primeru, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (274), na podlagi ugotovitev v zvezi z interesi uporabnikov ni potrebna minimalna uvozna cena. Opozoriti je treba, da so bile cene v obdobju preiskave razmeroma nizke, in če bi bila na tej podlagi določena minimalna uvozna cena, obstaja resno tveganje, da ukrepi ne bi ustrezno zaščitili industrije Unije pred ugotovljenim škodljivim dampingom. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

8.2 **Dokončni ukrepi**

(280) Na podlagi zgoraj navedenega je znesek dajatve enak fiksnemu znesku na tono sečnine in amonijevega nitrata, kot sledi:

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja škode (v %)	Dokončna stopnja dajatve (v %)	Dokončna fiksna stopnja dajatve – v EUR na tono
Rusija	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusija	Delniška družba „Azot“	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	Delniška družba „Nevinnomyssky Azot“	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	Vse druge družbe	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad in Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad in Tobago	Vse druge družbe	55,8	16,2	16,2	22,24
Združene države Amerike	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Združene države Amerike	Vse druge družbe	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Kot je pojasnjeno tudi v uvodnih izjavah (35), (74) in (90) začasne uredbe, je bila raven sodelovanja v tej zadevi visoka, ker je uvoz sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v zadevnih državah pomenil celotni izvoz v Unijo v obdobju preiskave. Zato so bile preostale protidampinške dajatve določene na ravni sodelujočih družb.

([37]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 457/2011 z dne 10. maja 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz melamina s poreklom iz LRK (UL L 124, 13.5.2011, str. 2).

(282) Družba lahko zahteva uporabo individualne stopnje protidampinške dajatve, če ime subjekta pozneje spremeni. Zahtevo je treba nasloviti na Komisijo ([38]). Zahteva mora vsebovati vse ustrezne informacije, ki dokazujejo, da sprememba ne vpliva na pravico družbe do stopnje dajatve, ki se nanaša nanjo. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do uživanja koristi stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.

8.3 **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(283) Ob upoštevanju ugotovljenih stopenj dampinga in ravni škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo.

(284) Kar zadeva uvoz iz Rusije ter Trinidada in Tobaga, so dokončne stopnje dajatve nižje od začasnih stopenj dajatve. Zato bi bilo treba zavarovane zneske, ki presegajo dokončno stopnjo protidampinške dajatve za navedeni uvoz, sprostiti.

8.4 **Retroaktivnost**

(285) Kot je navedeno v oddelku 1.2, je Komisija v obdobju predhodnega razkritja v skladu s členom 14(5a) osnovne uredbe uvedla obvezno registracijo za uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini.

(286) V zaključni fazi preiskave so bili ocenjeni podatki, zbrani v okviru registracije. Komisija je analizirala, ali so bila izpolnjena merila iz člena 10(4) osnovne uredbe za retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev.

(287) Analiza Komisije ni pokazala bistvenega povečanja uvoza v treh tednih pred razkritjem v primerjavi s stopnjo uvoza v obdobju preiskave. Na podlagi mesečnega povprečja se je uvoz vseh treh zadevnih držav s 144 020 ton zmanjšal na 66 080 ton, kar pomeni zmanjšanje za 54 % (vir: prilagojeni podatki Eurostata, vključno po načelu časovne porazdelitve). Zato navedeni pogoj iz člena 10(4)(d) osnovne uredbe ni izpolnjen.

(288) Komisija je zato sklenila, da retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev za obdobje treh tednov, v katerem je bil uvoz registriran, v tem primeru ni utemeljeno.

9. **PONUDBA ZAVEZ**

(289) En ruski proizvajalec izvoznik (v nadaljnjem besedilu: vložnik) je v skladu s členom 8 osnovne uredbe predložil prostovoljno ponudbo cenovne zaveze. Komisija je ugotovila, da je bila ta ponudba prejeta precej po roku iz člena 8 osnovne uredbe v povezavi s členom 20 osnovne uredbe, ki se nanaša na dokončno razkritje.

(290) Člen 8 osnovne uredbe predvideva možnost, da se v izjemnih okoliščinah cenovna zaveza ponudi (in sprejme) po tem roku. Vendar je Komisija analizirala ponudbo zaveze in menila, da bi bilo njeno sprejetje nepraktično iz naslednjih razlogov.

(291) Predlagana minimalna uvozna cena ni bila ustrezna za odpravo škodljivih učinkov dampinga. Ponudba ni bila skladna s členom 8 osnovne uredbe. V skladu s tretjim odstavkom člena 8(1) osnovne uredbe mora biti minimalna uvozna cena v okviru ponudbe cenovne zaveze na ravni, ki je potrebna za odpravo škode za industrijo Unije. Naslednji odstavek istega člena navaja, da je treba pri proučitvi te ravni uporabiti člen 7(2a) do (2d).

(292) Poleg tega vložnik prodaja zadevni izdelek prek povezanih družb v Uniji, nekateri uvoženi izdelki pa se nadalje predelajo v Uniji, preden se prodajo nepovezanim stranem. Prav tako po informacijah, ki so na voljo Komisiji, ena od teh povezanih družb prodaja izdelek v preiskavi in tudi druge izdelke (tj. gnojila) na trgu Unije, verjetno pa je, da se ti drugi izdelki prodajajo istim strankam.

(293) Če povezana stranka v Uniji in vložnik prodajata zadevni izdelek in druge izdelke istim strankam v Uniji, se lahko cene za take transakcije določijo tako, da se kompenzira minimalna uvozna cena, za katero velja zaveza. Take kompenzacije pa ne bi bilo mogoče ugotoviti s spremljanjem, saj struktura cen za večino izdelkov, ki jih proizvaja in prodaja povezana družba v Uniji, ni navedena v nobenem javno dostopnem viru. Zato ni mogoče oceniti, ali

([38]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

cene, ki jih plačujejo stranke, ustrezajo vrednosti izdelkov in ali so upoštevani možni popusti, ki bi izravnali transakcije, za katere velja zaveza in pri katerih je treba upoštevati najnižje uvozne cene. Skladno s tem obstaja visoko tveganje navzkrižne kompenzacije s prodajo sečnine in amonijevega nitrata ter drugih izdelkov istim strankam.

(294) Zato bi bilo spremljanje take zaveze neizvedljivo in ne bi delovalo.

(295) Komisija je vložniku poslala dopis, v katerem je navedla razloge za zavrnitev zaveze in mu dala možnost, da predloži pripombe na to odločitev. Komisija je od vložnika prejela pripombe glede dejstva, da je bila ponudba predložena prepozno v postopku, ter v zvezi z ravnjo minimalne uvozne cene in izvedljivostjo zaveze.

(296) Vložnik je trdil, da je bila ponudba predložena v roku za predložitev pripomb na dodatno dokončno razkritje, pri čemer se je skliceval na člen 20(5) osnovne uredbe. Vendar bi morala biti ponudba poslana v roku za predložitev pripomb na dokončno razkritje in ne do roka, določenega za dodatno dokončno razkritje. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(297) V svojih pripombah se vložnik ni strinjal z ugotovitvijo Komisije, da je minimalna uvozna cena prenizka, in predlagal količinsko zgornjo mejo v kombinaciji z minimalno uvozno ceno. Kot je navedeno v uvodni izjavi (290), bi se moral pri proučitvi, ali bi minimalna uvozna cena zadostovala za odpravo škodljivega dampinga, uporabiti člen 7(2a) do 7(2d), zato bi bilo treba trditev zavrniti.

(298) Vložnik je ponudil minimalne ravni cen za druge izdelke, ki jih prodaja na trgu Unije. Vendar bi to pomenilo veliko breme glede spremljanja, zato je Komisija še vedno menila, da bi bilo spremljanje predlagane zaveze neizvedljivo.

(299) Vložnik je revidirano različico ponudbe zaveze predložil v zelo pozni fazi postopka. Čeprav je vložnik ponudil minimalno uvozno ceno na ravni, ki je potrebna za odpravo škode za industrijo Unije, je Komisija še vedno menila, da bi bilo spremljanje takšne zaveze neizvedljivo in ne bi delovalo zaradi razlogov, navedenih v uvodnih izjavah (291), (292) in (297), ter je zato zavrnila končno ponudbo.

10. **KONČNA DOLOČBA**

(300) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([39]) je obrestna mera, kadar je treba povrniti znesek na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C Uradnega lista Evropske unije, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(301) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) osnovne uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN 3102 80 00, s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike.

([39]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

2. Protidampinška dajatev je fiksni znesek na tono, ki se uporablja za uvoz izdelka, ki je opisan v odstavku 1 in ga proizvajajo družbe, navedene v nadaljevanju:

Država	Družba	Fiksen znesek dajatve (v EUR na tono)	Dodatna oznaka TARIC
Rusija	PJSC Acron	42,47	C500
Rusija	Delniška družba „Azot“	27,77	C501
Rusija	Delniška družba „Nevinnomyssky Azot“	27,77	C504
Rusija	Vse druge družbe	42,47	C999
Trinidad in Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad in Tobago	Vse druge družbe	22,24	C999
Združene države Amerike	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Združene države Amerike	Vse druge družbe	29,48	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „*Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevni državi]. Izjavljam, da so podatki na tem trgovinskem računu popolni in resnični.*“ Če tak račun ni predložen, se uporablja dajatev, ki velja za „vse druge družbe“.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2019/576, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Dokončna protidampinška dajatev se ne obračuna retroaktivno na registrirani uvoz. Podatki, zbrani v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe (EU) 2019/455, se ne hranijo več.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. oktobra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER